DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 37. Czwartek, 13 (25) Lutego. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; - półrocznie rs. 5; —kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 13 (25) Lutego.

Reskrypt Najjaśniejszej Cesarzowej do Księżny Eugenji Maksymiljanówny Oldenburgskiej. — Najukochańsza moja synowico księżno Eugenjo Maksymiljanówno! Z uwagi, że jako prezydująca w komitecie zgromadzenia siostr miłosierdzia dzielnicy rożestwieńskiej, Wasza Cesarska Wysokość możesz nieść niewątpliwą korzyść znajdującemu się w gmachu zgromadzenia progimnazjum żeńskiemu, uznałam za pożyteczne mianować Was opiekunką tego progimnazjum i poleciłam wydanie w tej mierze stosownego rozporządzenia. Zawiadamiając Was o tem, jestem przekonana, że zakład ten pod bliższem Waszem zawiadywaniem będzie kwitnął ku zupełnemu i serdecznemu Memu zadowoleniu. Wzywając błogosławieństwa Boskiego dla nowych trudów Waszych i starań o powierzonych opiece Waszej dzieciach, zostaję ku Wam na zawsze szczerze życzliwą. Na oryginale własną Jej Cesarskiej Mości ręką podpisano: „MARJA". W Petersburgu, 5 lutego 1868 r. (*Praw. Wiest.*)

Najwyższy rozkaz. — Kurator okręgu naukowego petersburgskiego zawiadomił ministra oświecenia publicznego, że szlachcic dziedziczny Bazyli syn Leona Naryszkin, z powodu zbliżającego się pięćdziesięcioletniego jubileuszu uniwersytetu petersburgskiego, pragnąc okazać społczucie dla rozszerzenia oświaty ludowej, przesłał do rady uniwersytetu petersburgskiego sześć tysięcy rubli w biletach pięcioprocentowych banku państwa, i upraszał o wyjednanie Najwyższego Jego Cesarskiej Mości zezwolenia na założenie przy uniwersytecie stypendjum dla niedostatniego ucznia, wyłącznie ze stanu uwolnionych z poddaństwa włościan, z nadaniem temu stypendjum nazwy podług imienia świętej osoby Jego Cesarskiej Mości „Stypendjum Aleksandrowskie". Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejszem przedstawieniu ministra oświecenia publicznego w tym przedmiocie, w dniu 6 lutego, raczył własnoręcznie napisać: „Zgadzam się, ale stypendjum nazwać od imienia ofiarodawcy—*Naryszkinowskie* i podziękować mu odemnie". Minister oświecenia publicznego został zarazem upoważniony do zatwierdzenia przepisów jakie o tem stypendjum zostaną ułożone.

Nominacja dworska. — Przez Najwyższy ukaz imienny do rządzącego senatu, z dnia 18 stycznia, urzędnik do szczególnych poleceń przy ministerstwie skarbu V-ej klasy, pełniący obowiązki koniuszego dworu, rzeczywisty radca stanu Maksym *Kniażewicz*, mianowany został koniuszym dworu Cesarskiego, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków przy pomienionem ministerstwie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 13 (25) Lutego.

Oba spory, jakie w ostatnich czasach znajdowały się na porządku dziennym politycznym, turecko-grecki i francuzko-belgicki, jak się zdaje, zostały załagodzone. Przywrócenie regularnych stosunków dyplomatycznych pomiędzy Grecją a Turcją ma nastąpić lada chwila i oba gabinety zajmują się wyborem wzajemnych posłów. Tymczasem Porta otworzyła wszystkie swe porty dla statków greckich i cofnęła swe postanowienia dotyczące poddanych greckich znajdujących się na jej terytorjum. — Jeden z dzienników wiedeńskich zapewnia, że każdy z gabinetów, które uczestniczyły w ostatniej konferencji, ma wysłać okólnik do swych reprezentantów zagranicą, o przebiegu obrad na konferencji i jej pomyślnym skutku. Dziennik ten dodaje, iż ma to mieć na celu położenie praktycznych podstaw do zastosowania systemu użytego przy sporze turecko-greckim do innych podobnych wypadków, wykazując doświadczeniem nabyte przekonanie o jego skuteczności. W każdym razie spór francuzko-belgicki nie może być przedmiotem konferencji, gdyż w istocie nie może nazywać się międzynarodowym sporem.

Zresztą wrzawa przezeń zrobiona, jako czysto sztuczna, ucichła po zatwierdzeniu przez senat belgicki prawa o kolejach żelaznych i ciekawem jest porównanie gwałtowności tonu dzienników paryzkich z powodu uchwalenia tego prawa przez belgicką izbę reprezentantów, z spokojnem ocenieniem tegoż prawa przez senat, skoro zatem stało się ono faktem dokonanym. *Constitutionnel* ogranicza się na wyrażeniu nadziei, że przyszłe czyny gabinetu brukselskiego dowiodą jego przyjaznych dla Francji usposobień, o których zapewniał p. Frère-Orban w senacie belgickim, *Patrie* zaś cieszy się z oświadczenia p. Frère Orban, że hr. Bismarck nie miał wcale udziału w tej sprawie. — Niektóre dzienniki paryzkie, chcąc się pocieszyć po doznanym w tej sprawie zawodzie, rozpuściły pogłoskę o toczących się układach w przedmiocie celnego zjednoczenia pomiędzy Francją a Belgją, lecz organ p. Rouhera, dziennik *Le Public*, pospieszył zaprzeczyć tej pogłosce.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

13 (25) lutego.

Mamy dziś pisać o rzeczy ważnej, o przedmiocie dostojnym moralnie, pięknym artystycznie a stworzonym przez siłę tego ducha, który zawsze i wszędzie w blaskach natchnienia objawia się ludzkości.

Na scenie tutejszej, która obecnie przy światłym i umiejętnym kierunku nowego zwierzchnika, zdąża w przyszłość szczęśliwszą, pojawił się nowy, oryginalnie napisany dramat „Livia Quintilja" utwór młodego, lecz pełnego talentu i ukształconego już głębiej poety.

Przed siedmiu laty, do redaktora wychodzącej tu podówczas gazety, „Pszczoły," przybył młodzieniec ośmnastoletni może, i powołując się na jakąś rekomendację, prosił o udział w jakiejkolwiek redakcyjnej pracy. Powierzono mu część materjalną tylko: korektę i kwitarjusze z prenumeratą, rozumie się za skromnem bardzo wynagrodzeniem. Następnie, ten cichy robotnik, „ośmielił się" przedstawić redaktorowi kilka wierszyków własnego utworu, w których zresztą, ani formy pięknej ani siły duchownej nie było, jak to zazwyczaj się trafia w erotycznych lamentacjach lub uniesieniach miłosnych początkujących pisarzy. Zgromiony przez redaktora za niepotrzebną stratę czasu, odesłany na inną drogę — powszedniej na chleb pracy, młodzieniec nie porzucił jednakże pióra i nawet po upływie kilku miesięcy, dostąpił zaszczytu zobaczenia kilku drobnych artykułów swoich wydrukowanych w szpaltach „Pszczoły."

Od tego czasu upłynęło lat parę — „Pszczoła" przestała wychodzić—młodzieniec znikł z widowni literackiej, oblekł się w mundur studenta szkoły głównej i pracował w cieniu. Wtedy to, w niektórych tygodniowych publikacjach tutejszych, poczęły się zjawiać coraz częściej poezje „Florjana," w których widniał talent prawdziwy. Dawny redaktor „Pszczoły" spotkawszy te próby nieznanego autora, jedną z nich pochwalił gorąco w szpaltach nowo przez siebie założonego „Kurjera Niedzielnego" i potem dopiero dowiedział się, że pod pseudonimem „Florjana" wywalczał sobie nazwę poety, ów skromny młodzieniec, dawny korrektor „Pszczoły."

Teraz, znów po upływie lat kilku, ów Florjan, przybrawszy już własną nazwę, utworzył „Livię Quintilję" i wystawił ją na scenie — a dawny redaktor „Pszczoły" i „Niedzielnego Kurjera," dziś fejletonista „Dziennika," pisze Wam w tej chwili sprawozdanie z wartości tej świetnej pracy swojego korrektora, którego kiełkujący talent oceniając kiedyś, tak szczęśliwie pomylił się w zdaniu!

A teraz, przystąpmy do rozbioru dramatu.

Pan Rzętkowski tworząc „Livię Quintilję" musiał poprzednio nie mało pracować nad wtajemniczeniem się w ów odległy świat starożytny—z którego popiołów pozostały nam posągi bohaterów w marmurze i... w niewielu trajedjach znakomitszych poetów. Wiedziony szczęśliwem przeczuciem talentu, młody pisarz wybrał sobie przedmiot świeży, dla sceny tutejszej dziewiczy nawet—nieznany—albowiem wyłamał z zapadłych dziejów starożytnej Romy, fragment pełen duchowego blasku!

W istocie, patrząc na ten klasyczny przedsionek pałacu szlachetnej rzymianki, otoczony smukłemi kolumnami z marmuru, po za któremi widać posągi milczące pod drzewami, oblanemi gorącym kolorytem słońca; widząc krążące tam postacie Livii, Prokulusa i niewolników,—widz mimowoli przenosi się myślą w dzieje pogańskiej Romy, tej Romulusowej wilczycy, co grożąc światu całemu z wysokości siedmiu pagórków, raz tylko zawyła z bólu, pod zębami wściekłego szakala Afryki!

Dobrze uczynił Rzętkowski, że oparł się powszechnej poetom pokusie i nie obrał sobie za tło do dramatu, świata greckiego, którego estetyczne i pełne zniewieściałego wdzięku formy, rozpieszczają tak często, nawet najhartowniejsze pióra—gdzie zresztą, wyrafinowane rozkosze i przefilozofowane wrażenia, nie dają materjału zdatnego do odlewania spiżowych postaci mężów, lub niewiast o surowym wdzięku...

Livią Quintilja, dziewica rzymska, córka pełnego zasług w ojczyznie ojca i matki niewolnicy—bogata, dumna i piękna patrycjuszka—kocha swojego niewolnika Licyniusza, lutnistę, którego pieśni przenikły do jej serca. Siła tego uczucia objawia się dopiero wtedy, gdy zakochany w Livji Prokulus, Pretor Rzymu, pragnie ją zaślubić, a korzystając z od-

Kortezy hiszpańskie ukonstytuowały się ostatecznie dopiero na zeszłoponiedziałkowem posiedzeniu, na którem też rząd tymczasowy złożył w ich ręce swą władzę. Przy tej sposobności wszyscy ministrowie zabierali głos. Jenerał Serrano zachęcał do pojednawczości i do przyspieszenia prac, wykazując niebezpieczeństwa zwłoki. Jenerał Prim przypomniał, że on głównie z jenerałem Serrano przyczynił się do obalenia stuletniej dynastji; zatem nie mogło mieć najmniejszej podstawy podejrzenie, iż popiera przywrócenie dynastji, dążąc do objęcia władzy jako rejent, podczas małoletności księcia Asturji. W końcu zachęcał deputowanych do postępowania odważnie naprzód, drogą utorowaną przez rewolucję. Topete wyłuszczył pobudki swego postępowania w d. 5 (17) września r. z. Wszystkie te mowy były przyjęte z zapałem, a kortezy powierzywszy jenerałowi Serrano misję utworzenia nowego gabinetu, wzięły pod rozwagę wniosek wynurzenia podziękowań, w imieniu kraju, rządowi tymczasowemu.—Co do kandydatur do tronu, skoro doniesienia korespondentów z Madrytu stwierdzają stanowczą niechęć Dom Ferdynanda portugalskiego, przyjęcia na siebie ciężaru korony hiszpańskiej, najwięcej szans ma kandydatura księcia Montpensier.

Z Londynu donoszą, że zdrowie syna królowej, księcia Leopolda, polepszyło się, zatem nic nie będzie stało na przeszkodzie powrotowi królowej z Osborne do Londynu i przyjęciu przez nią adresu, który ma jej być doręczony przez członków parlamentu.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *24 (12) lutego.* Rząd francuzki rozesłał do swych reprezentantów za granicą okólnik, przedstawiający w krótkości rezultat konferencji.

Wiedeń, *24 (12) lutego. Die Presse* podaje rozbiór noty greckiej, do p. Rangabe, stwierdzającej bezwarunkowe przystąpienie do deklaracji, wynurzającej ubolewanie, że konferencja ignorowała kwestję kandjocką i wynurzającej życzenie, żeby mocarstwa chciały się, zamiast Grecją, zająć chrześciańską ludnością Kandji.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 23 (11) lutego. Wiener Z.* donosi w swej części urzędowej, że rządy austrjacki i włoski porozumiały się pod tym względem, ażeby towarzystwa akcyjne, zakładane przez poddanych Włoch i krajów reprezentowanych w radzie państwa, przypuszczane były w tych respective krajach do prowadzenia interesów.—*Die Presse* donosi, że każdy z gabinetów reprezentowanych w ostatniej konferencji paryzkiej, wystosuje depeszę okólnikową w przedmiocie działalności i powodzenia konferencji, co, podług pisma pomienionego, ma mieć na celu danie podstawy praktycznej tej myśli, ażeby wszelkie spory, któreby mogły wyniknąć, rozstrzygane były na przyszłość za pomocą wspólnej narady. (*Wolffs T. B.*).

* *Wiedeń, 23 (11) lutego. Die Presse* ogłasza następujący telegram z Kopenhagi: Sprzedaż kolonij duńskich w Indjach zachodnich, popierana w Waszyngtonie przez duńskiego ministra wojny Raaslof'a, jest zapewniona. (*Tamże*).

* *Paryż, 22 (10) lutego. Public* zaprzecza pogłosce, jakoby wszczęte zostały na nowo układy wstępne dla zawarcia traktatu celnego pomiędzy Francją i Belgją. — *Constitutionnel* stwierdza, że minister Frère-Orban chciał zapomocą mowy życzliwej odjąć uchwale senatu belgickiego jej znaczenie niezbyt przyjacielskie, i dodaje: Spodziewamy się, że fakta usprawiedliwią nasze dobre zdanie o roztropności i uczuciach przyjacielskich naszych sąsiadów. (*Tamże*).

* *Florencja, 23 (11) lutego.* W prowincji Reggio ukazała się banda uzbrojona, złożona ze 100 ludzi i dowodzona przez osoby cywilne; godła jej są republikańskie. Zamiar tych ludzi nie jest znany. (*Cor. Bür.*).

* *Rzym, 20 (8) lutego.* P. Xemenes mianowany został sprawującym interesa Hiszpanji przy dworze papiezkim, w miejsce p. Posada Herrera, który udał się do Madrytu dla brania udziału w posiedzeniach kortezów. (*Cor. Hav. Bul.*).

* *Konstantynopol, 22 (10) lutego. Impartial*, dziennik wychodzący w Smyrnie, powiada: Wyspy sporadzkie, zamieszkałe po większej części przez greków, lekceważyły środki przedsięwzięte co do handlu greckiego i tworzą środkowy punkt anatolskiego przemytnictwa na wybrzeżach. (*Cor. Bür.*).

* *Hamburg, 23 (11) lutego. Hamburger Nachrichten* donoszą, że w Prusach ma nastąpić znowu redukcja armji; około Wielkiejnocy urlopowani zostaną ci mianowicie żołnierze, którzy powołani zostali w lecie 1866 r. do bataljonów zapasowych, i uwolnienie których przypada podług przepisów dopiero w październiku r. b. (*Tamże*).

* *Londyn, 21 (9) lutego.* Donoszą z Aten pod d. 20 m lutego do *Biura Reutera* o zawiadomieniu posła francuzkiego, że konsulowie francuzcy wypłacą wychodźcom kandjockim koszta podróży. Poseł amerykański napisał do rządu greckiego, że Stany Zjednoczone pragną szczerze utrzymania pokoju pomiędzy Grecją i Turcją.

* (Tysiącletni jubileusz). Jutro, w piątek, to jest 14 (26) b. m., w greecko-unickiej cerkwi kks. bazyljanów w Warszawie odbędzie się uroczyste nabożeństwo z powodu upływu tysiąca lat od zgonu pierwszego nauczyciela słowian św. Cyryla, który wraz z bratem swoim Metodjuszem, opowiadał słowo Boże słowianom w rodowitym ich języku.

* (Kurjerek miejski). Wczoraj wieczorem w mieszkaniu A. S. Muchanowa, przy ulicy Miodowej, odbyło się drugie już w tegorocznym sezonie przedstawienie amatorskie, na korzyść ubogich. Przedstawienie to, zaszczycone obecnością JW. Hrabiego Namiestnika, składało się z trzech jednoaktowych komedij: *„L'oeillet blanc"*, *„Une tasse de thé"* i tłumaczonej z francuzkiego „Бенгальскій Тигръ" (Tygrys Bengalski). Zgromadzone na tem przedstawieniu wyborowe towarzystwo, bawiło się wesoło i rzęsistemi oklaskami oddawało hołd talentom i zacnej pracy amatorów i amatorek.

— Znakomity wiolonczelista A. Herman, na którego koncert po-jutrzejszy, wybiera się cały tutejszy świat muzykalny, podczas pobytu swego w Łodzi przed kilku miesiącami, dostrzegł istotny talent w młodym skrzypku, nazwiskiem Wiesenberg, synu miejscowego muzykusa. Odkrycie to zakomunikował kilkunastu obywatelom Łodzi, mianowicie zaś prezydentowi, pastorowi, inspektorowi miejscowego gimnazjum, doktorowi i innym. Otoż, słowa artysty nie poszły marnie—albowiem panowie ci obecnie złożyli odpowiedni fundusz i wysłali owego młodego skrzypka do Warszawy dla wykształcenia wrodzonego talentu.

— Wczoraj, na scenie wielkiego teatru, w operze „Wolny Strzelec" występowały dwie debiutantki: Panna Brzechwa w roli Agaty, a p. Wojakowska w partji Anusi. Publiczność zebrana w niewielkiej liczbie, dawała jednakże oznaki szczerej życzliwości obydwom początkującym śpiewaczkom. Zdaje się nam wszelako, iż debiutantki powinny były zamieniać się na role — gdyż, jak partja Agaty przypadała bardziej do sopranowego głosu p. Wojakowskiej, choć byłaby może jeszcze dla niej zbyt trudną... tak znowu partja Anusi więcej by się godziła z mezzo sopranowym w części nawet contr-altowym głosem panny Brzechwy.

— Na koncercie Dulęby, który jak wiadomo, odbędzie się w przyszły poniedziałek, przyjmą udział w części wokalnej, utalentowane amatorki. *Al.*

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym Stanisław Bakalarski, lokaj, lat 60 wieku liczący, odwiedzając swych krewnych, w domu pod Nr. 394 zamieszkałych, nagle zmarł. — Wawrzeniec Lewicki, włościanin ze wsi Chobotowo, gminy Jabłonny, przejeżdżając przez Pragę, na wozie naładowanym słomą, spadł z takowego i złamał prawą nogę. Chory odesłany na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus. — Z mieszkania starozakonnej Hany Popiel, zamieszkałej w domu pod Nr. 322, skradziono złote kolczyki i niektóre rzeczy z garderoby. Przekonana o spełnienie tej kradzieży Hana Grosman, aresztowana i rzeczy skradzione odebrano.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 11	*dziś* rs. 1 kop. 11.
Za frank	„ „ — „ 30	„ „ — „ 30.
Za złoty ran.	„ — „ 61	„ „ — „ 61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Podróż J. C. W. Księcia Sergjusza Leuchtenbergskiego). Dnia 13-go lutego wieczorem przybył do Monachium Jego Cesarska Wysokość Książę Sergjusz Maksymiljanowicz Leuchtenbergski, w przejeździe z Florencji, gdzie znajdował się na uroczystości ślubu swego brata. Jego Cesarska Wysokość udaje się do Sztutgardu. Tegoż jeszcze wieczora król bawarski złożył księciu wizytę.

* (Ustawa emerytalna). Z komunikacji urzędowej zamieszczonej w N° 27 *Gońca urzędowego*, o pracach komisji Najwyżej ustanowionej do przejrzenia przepisów o przywilejach służbowych i ustawy emerytalnej, przytaczamy następujące ciekawsze dane w przedmiocie przekształcenia ustawy emerytalnej. Liczba osób znajdujących się w służbie w wydziale cywilnym i wojskowym w Rosji w 1867 r. wynosiła 141,355 z pensją 55,589,457 rsr. 36 kop. Z liczby 84,585 znajdujących się w służbie, pensję których można było szczegółowo rozebrać, 62% przypada na urzędników cywilnych a 38% na wojskowych, przyczem średnia pensja pierwszych wynosi 426 rsr. 7 kop., a drugich 416 rsr. 4 kop. Z liczby znajdujących się w służbie, 7% otrzymuje pensję niższą od 100 rsr., 88% od 100 do 1,000 rsr. i 5% wyższą nad 1,000 rsr. Jeżeli zaś przyjąć też poddziały pod względem sumy otrzymywanej przez znajdujących się w służbie pensji, to okazuje się, że 1% takowej odnosi się do pierwszej kategorji, 78% do drugiej, a 31% do trzeciej. Urzędników nie zajmujących posad etatowych, lecz otrzymujących płacę było 1,642 i na ich płace asygnowane było 1,261,900 rsr. 92 kop. Oprócz tego asygnowane było na płace urzędnikom nie zajmującym posad etatowych bez określenia ich liczby, w ministerstwach: spraw wewnętrznych—1,038 rsr. 80 kop.; sprawiedliwości—28,241 rsr. 74 kop., wojny — 17,721 rsr. 77½ kop., razem 47,002 rsr. 31½ kop. Trzy władze: kancejarja komitetu do spraw Królestwa Polskiego, sekretarjat stanu do przyjmowania próśb i najświętobliwszy synod nie miały urzędników nie zajmujących posad etatowych, lecz otrzymujących płacę. Liczba osób, nie zajmujących posad etatowych, lecz otrzymujących płacę ze skarbu, stanowi zaledwie 2% ogólnej liczby znajdujących się w służbie. Dodatkowe płace otrzymywane przez znajdujących się w służbie oprócz pensji, według budżetu na r. 1867, dzielą się na następujące kategorje: 1) stołowe; 2) na mieszkanie; 3) dodatkowa płaca; 4) powiększenie płacy; 5) płaca nowo-mianowanym urzędnikom; 6) procentowe; 7) w zamian deńszczyków; 8) porcionne; 9) furażne; 10) na objazdy; 11) na przeprowadzenie się; 12) djety; 13) na wychowanie dzieci; 14) jednorazowe zapomogi; 15) nagrody; 16) arendy; 17) z funduszu departamentu dóbr koronnych; 18) z funduszów wydziału duchownego; i 19) z funduszów rady opiekuńczej. Do tych kategorij dołączone jest obliczenie, ile w jakim wydziale udziela się urzędnikom mieszkań w naturze. Ogólna suma dodatkowej płacy dla 141,355 znajdujących się w służbie dochodzi do 40,838,981 rsr. 87 kop., i z tej sumy na każdego znaj-

---

krycia tajemnicy niewolniczego jej pochodzenia z matki, która w obec prawa odziera ją z godności i strąca w niewolnictwo także—żąda, aby mu w posagu wniosła najpierw, trupa Licyniusza, otrutego jadem, ukrytym w perle ofiarowanego jej pierścienia.

Livia, z początku przerażona grożącą jej hańbą, przystaje na spełnienie takiej ofiary—lecz zbadawszy swe serce—odrzuca myśl zbrodniczą—i wyzwoliwszy Licynjusza, sama własnego trupa oddaje okrutnemu Prokulusowi, spożywszy zawartą w jego pierścieniu truciznę. Taką jest główna treść dramatu, który p. Rzętkowski zawarł w ramach jednego tylko aktu, a z której każdy autor, mający mniej zasobów natchnienia lecz bogatszy doświadczeniem, byłby utworzył, co najmniej, trzy-aktową trajedję!

Dla uzupełnienia osnowy „Livii Quintilji", należy dodać jeszcze, że przesuwa się tam, w trzech fazach, postać starego niewolnika, Silwy, który tam zresztą, nie człowieka lecz ideę raczej przedstawia... On to bowiem, pod wpływem zemsty, wywołanej chłostą, na jaką skazała go Livia, wydał okrutnemu Prokulusowi tajemnicę urodzenia swej pani; on mu również odkrył miłość Livii dla Licynjusza i on też na końcu dramatu z urągliwym śmiechem, pogląda na zwłoki Quintilji, wołając: „Ten trup do mnie należy!". (*dok. nast.*)

dującego się w służbie przypada średnio 288 rsr. 91 kop. Pensje i dodatkowe płace razem wzięte wynoszą 96,358,439 rsr. 23 kop. Z wykazu pensji emerytalnych naznaczonych do wypłaty ze skarbu państwa od 1828 do 1868 r. (N° 5) okazuje się, że 1 lipca 1868 r. było 151,768 emerytów, którym na pensje emerytalne było przeznaczone 17,370,302 rsr. 24 kop. Liczebne dane co do pensij emerytalnych doprowadziły komisję do określenia istotnych wad ustawy emerytalnej i przyczyn tych wad. Pierwszą wadę stanowi ciągłe i szybkie wzrastanie wydatków na pensje emerytalne. Wydatkowana obecnie przez rząd na pensje emerytalne suma (do 17 milionów rsr.), sama przez się nie może być uznana za znaczną, ponieważ stanowi zaledwie 4%, stosunkowo do dochodów państwa; nie okazuje się znaczną i w porównaniu z wydatkami na pensje emerytalne w zachodnich państwach ([1]); lecz roczne powiększanie się wypłat emerytalnych przybliżenie o 5% stanowi oczywistą wadę. W Anglji, Austrji, Bawarji i Wirtembergu, najwyższy rozmiar emerytury wynosi całkowitą płacę pobieraną w służbie; w Prusach — 3/4 płacy, w Danji i Niderlandach 2/3 płacy, we Francji i Belgji 1/2 płacy. Tymczasem w Rosji z biegiem czasu coraz bardziej się zmniejsza stosunek emerytury do płacy i w obecnym czasie średni rozmiar emerytur stanowi tylko 17% płacy. Bezpośredniem następstwem nieznaczności rozmiaru emerytur było to, że ogólna ustawa emerytalna stosowana była tylko dla 1/3 części wszystkich przeznaczeń emerytury, i że dla pewnego powiększenia emerytur, trzeba było odwoływać się do Najwyższej łaski, lub układać osobne ustawy emerytalne. Jedną z przyczyn wad obecnie obowiązującej ustawy emerytalnej, bezgraniczne prawie prawo każdego znajdującego się w służbie do emerytury od rządu. Na zachodzie prawo to posiadają wcale nie wszyscy znajdujący się w służbie: w jednych państwach z lat służby wytrącają się lata próby, w innych liczne posady wcale nie dają prawa do emerytury. Drugą przyczynę wad stanowi nieznaczność ostateczności granicy lat służby dla wysłużenia najwyższej emerytury. W Anglji i Prusach ta granica określona jest na lat 50; w Austrji, Włoszech, Niderlandach i Wirtembergu na 40 lat. W niektórych państwach, gdzie przy wyznaczeniu najwyższej emerytury, bierze się w rachubę dojście do pewnego wieku, udziela się: w Danji przy dojściu do 70 lat wieku, we Włoszech i Niderlandach do 65 lat, we Francji Anglji i Belgji do 60 lat. W Rosji ostateczna granica służby na wysłużenie najwyższej emerytury, znacznie jest krótsza od wszystkich wspomnionych i wynosi 35 lat, a zatem uwarunkowywa dojście przez emeryta w przybliżeniu do 55 lat wieku. Nakoniec przyjęty w Rosji obecnie system zmniejszania etatów, ma wpływ na wyznaczenia emerytur, powiększając ich liczbę. Okazuje się to z tego iż z 16 oddzielnych zarządów, w 14-u wyższa liczba wyznaczeń emerytur przypada na czas od 1864 do 1868 r.; ogólna liczba tych wyższych wyznaczeń, trzykroć przewyższa średnią liczbę wyznaczeń emerytury przez cały 15-o letni okres od 1853 r. do 1868 r., a dla tego z całą ścisłością można powiedzieć, że 2/3 tych wyższych wyznaczeń zawdzięcza swe pochodzenie przyjętemu w ostatnich czasach systemowi zmniejszania etatów. Cel załatwienia kwestji emerytalnej sprowadza się do powiększenia rozmiaru emerytur i ograniczenia wydatków skarbu państwa na emerytury. Dla osiągnięcia tego celu, pierwszy projekt ([2]) miał na widoku rozdzielenie emerytur na dwie kategorje, do pierwszej z których, mającej prawo na emeryturę od rządu zaliczeni są sami znajdujący się w służbie, którzy przebyli, przy pewnej liczbie lat nieskazitelnej ogólnej służby państwowej, nie mniej 5 lat na etatowych rządowych posadach, pobierając nie mniej 300 rs. rocznej płacy i otrzymali dymisję z powodu choroby, ran, kalectwa, lub z rozporządzenia władzy w celu zmniejszenia lub przekształcenia zarządu. Osoby drugiej kategorji, do której zaliczone są wszystkie rodziny znajdujących się w służbie i ci sami zostający w służbie, którzy nie kwalifikują się do pierwszej kategorji, otrzymują emerytury nie od rządu, a z osobnej kasy emerytalnej, założonej z potrąceń z pensji znajdujących się w służbie na podstawach ubezpieczenia dożywotniego. Drugi projekt ([3]) dla osiągnięcia tegoż celu, zamierzał także podzielić emerytów na dwie kategorje, do pierwszej z których zaliczyć wszystkich normalnych emerytów, tak samych znajdujących się w służbie, jak i ich rodzin, to jest takich, którzy mają prawo do emerytury na podstawie istniejących praw po wysłużeniu pewnej liczby lat i t. p., i emerytury udzielać im z potrąceń z osobnej kasy emerytalnej, założonej z potrąceń z pensji znajdujących się w służbie. Do drugiej kategorji, mającej prawo do emerytnry (corocznego lub jednorazowego wsparcia od rządu) zaliczeni są wszyscy nienormalni emeryci, opuszczający służbę z powodu choroby, kalectwa, w skutku zmniejszenia lub przekształcenia zarządu i nakoniec za szczególne zasługi. Nakoniec trzeci projekt ([4]), wychodząc z tej myśli, że za podstawę nowej ustawy emerytalnej będzie przyjęta idea prawa każdego znajdującego się w służbie do pensji emerytalnej, uważał za niezbędne ograniczyć to prawo przez dojście urzędnika do pewnego wieku, wyrażającego osłabienie sił ze starości a następnie dopuścić ulgi co do tego przepisu tylko jako wyjątek dla niektórych rodzajów służby, jak również z powodu choroby. Przyjęcie tego projektu zmniejszając liczbę emerytów, dało by możność, bez obciążenia zbytecznie skarbu państwa, powiększenia obecnie istniejącej wysokości emerytur. Po przygotowawczem roztrząśnięciu tych projektów, komisja uznała, że dla osiągnięcia wytkniętego jej celu, bardzo byłoby pożądanem ustanowienie osobnej kasy emerytalnej, a ponieważ możność i środki jej urzeczywistnienia koniecznie muszą uwarunkowywać zasady nowej ustawy emerytalnej, przeto nie przesądzając tych ostatnich, ogólne zebranie komisji wybrało dla opracowania głównych zasad kasy emerytalnej, osobną komisję przygotowawczą ze swego łona, do składu której weszli pp. Buniakowski, Burmejster, Wiesiołowski, Winberg, Kobeko, Kuczewski, Chitrowo i Czubiński. Przygotowawcza ta komisja, przystąpiwszy bezzwłocznie do spełnienia danego jej poruczenia, odbyła już 16 stycznia pierwsze posiedzenie.

([1]) Na emerytury w porównaniu z dochodami państwa, wydatkuje się:

we Włoszech	9,30%	w Wirtembergu	4,57%
„ Danji	9,15%	„ Francji	4,30%
„ Bawarji	9,09%	„ Wielkobrytanji	4,22%
„ Państwie Kościelnem	8,04%	„ Saksonji	4,06%
„ Hesji Darmsztadzkiej	6,67%	„ Belgji	2,60%
		„ Austrji	2,42%
„ Hiszpanji	5,72%	„ Szwajcarji	0,80%
„ Hanowerze	5,60%	„ Stanach Zjednoczonych	0,40%
„ Badenie	5,50%	„ Niderlandach	0,04%
„ Prusach	5,44%	„ Szwecji	0,00%
„ Sasko-Wejmarsk.	5,04%		
		Średnio —	4,65%.

([2]) W. N. Chitrowo.

([3]) E. T. Winberga.

([4]) A. P. Kruglikowa.

* (Pięćdziesięcioletni jubileusz). Dziennik petersburgski *Birż. Wiedom.* pisze: W sobotę 8 (20) lutego, na godzinę 12 w południe, liczna publiczność zgromadziła się w sali klubu szlacheckiego, na obchód pięćdziesięcioletniego jubileuszu uniwersytetu petersburgskiego. Akt rozpoczął się mową rektora, po której minister oświecenia publicznego odczytał Najwyższy reskrypt do uniwersytetu, który wywołał okrzyki „hura", poczem przez chóry i orkiestrę wykonany był hymn: „Boże Cesarza chroń". Następnie minister oznajmił, że Najjaśniejszy Pan Najmiłościwiej raczył udzielić 20,000 rubli srebrem na jednorazowe wsparcia dla ubogich studentów i rocznie 30,000 rubli srebrem na ustanowienie 100 stypendjów. Ta monarsza łaska wywołała nowe pełne zapału okrzyki i kilkakrotne powtórzenie hymnu narodowego. Potem zaczęły się przyjęcia deputacij; st. petersburgski marszałek szlachty, hrabia Orłow Dawydow przemawiał w imieniu szlachty petersburgskiej. Następnie prezydent (głowa) miasta, N, J. Pogrebow oznajmił, że miasto ustanowiło kilka stypendjów na korzyść studentów uniwersytetu. Dalej wynurzyła powinszowania deputacja petersburgskiego ziemstwa. Po niej rektor oznajmił, że p. Naryszkin ofiarował 6,000 rsr. na ustanowienie stypendjum na korzyść studenta ze stanu włościańskiego, prosząc o nadanie mu nazwy „Aleksandrowskiego", lecz takowe z woli Najjaśniejszego Pana zostało nazwane „stypendjum Naryszkina". Towarzystwo filantropijne, oznajmiło o ustanowieniu stypendjum dla jednego ze swych wychowańców, o rocznem ofiarowaniu 500 rsr. dla niezamożnych studentów i o otwarciu zapisów na kapitał stypendjalny, który doszedł już do 11,000 rsr.. Potem nastąpiły powinszowania deputacij uniwersytetów, akademij, gimnazjów, liceum aleksandrowskiego, biblioteki publicznej, akademij artyleryjskiej i inżynierskiej, akademji jeneralnego sztabu, instytutu górniczego, szkoły prawa, inżynierów dróg komunikacji i t. d. Rektor uniwersytetu moskiewskiego, w końcu swego powinszowania oświadczył, że uniwersytet moskiewski wybrał rektora uniwersytetu st. petersburgskiego na honorowego swego członka. Po skończeniu przyjmowania około czterdziestu deputacij, profesor Pachman odczytał mowę, a profesor Andrejewski — rys historji uniwersytetu, ułożony przez profesora Grygorjewa. Podczas tego jubileuszu wybrani zostali na honorowych członków uniwersytetu: metropolita moskiewski Inocenty, prezes komitetu ministrów książę Gagarin, jenerał Ignatjew, akademik Grot, minister sprawiedliwości hrabia Palen, profesorowie Sołowjew, Sieczenow i niektórzy inni. Na akcie znajdowali się: Jego Cesarska Wysokość Książę Mikołaj Maksymiljanowicz Leuchtenbergski, jako honorowy członek uniwersytetu, członkowie rady państwa, niektórzy ministrowie i senatorowie". — W tymże przedmiocie pisze dziennik *St. Pet. Wiedom.*: „O godzinie 6 1/2, byli studenci st. petersburgskiego uniwersytetu zgromadzili się na obiad jubileuszowy w klubie szlacheckim. Zgromadzonych, jak powiadają, było przeszło 750. Na każdem nakryciu leżała piękna karta z rysukiem przedstawiającym gmach uniwersytetu, z *menu* obiadu i nutami pieśni „Gaudeamus igitur". Na drugiej karcie był wydrukowany program sztuk które wykonywała orkiestra podczas obiadu, a na trzeciej wiersz p. Podolińskiego przysłany przez niego z Kijowa. Wiersz ten podczas obiadu był odczytany przez pana Strogowszczykowa i sprawił wrażenie. Toasta wzniesiono: za zdrowie Najjaśniejszego Pana, za pomyślność Rosji i za kwitnięcie uniwersytetu. Nie potrzeba zdaje się dodawać, że toasta te przyjęte były z wielkim zapałem. W końcu obiadu otwarta została składka na korzyść niezamożnych studentów. Wieczorem studenci urządzili swój wieczór w klubie towarzystwa opieki nad pracą prywatną. I obiad i wieczór przepędzono wesoło i w ożywionych rozmowach o losach oświaty w Rosji, o konieczności rozległego jej rozpowszechnienia. Prasa miała licznych przedstawicieli na tej uroczystości Serdecznie życząc st. petersburgskiemu uniwersytetowi najpomyślniejszego kwitnięcia, niektórzy przedstawiciele pracy z ubolewaniem wspominali o zdolnych jego profesorach, na nieszczęście, nie należących już do uczonej jego korporacji, i całkowicie szanując rzeczywiste zasługi niektórych obecnych członków uniwersytetu, jednocześnie nie mogli nie pragnąć przypływu do tego bogatego w owoce zakładu, świeżych sił i nowych talentów."

* († Kleinmichel). W czwartek, 6 (18) lutego odbyła się w Petersburgu eksportacja ciała ś. p. hr. Kleinmichela z katedry Przemienienia (gdzie odprawiało się żałobne nabożeństwo) do klasztoru siergiejewskiego. Za trumną jechali konno do rogu ulic Litejnej i Siemionowskiej: Najjaśniejszy Cesarz, Następca tronu, Wielcy Książęta Mikołaj Mikołajewicz, Włodzimierz Aleksandrowicz i Aleksy Aleksandrowicz, i książe Meklemburg Strelitzki. W orszaku znajdował się pułk preobrażeński i artylerja. — *Journal de Saint - Petersbourg* podaje następujący nekrolog członka rady państwa, jenerła adjutanta hr. Kleinmichela, zmarłego w Petersburgu 3 lutego, w wieku 76 lat: „Hrabia Piotr Kleinmichel, syn jenerał-lejtnanta, urodzony d. 30 listopada 1793 r., odebrał wychowanie w korpusie kadetów, a w r. 1808 w stopniu podporucznika wstąpił do pułku grenadjerów; w końcu tegoż roku przeniesiony został do pułku konnej gwardji, a w r. 1812 do pułku preobrażeńskiego, w którym liczył się aż do zgonu. W tymże roku, mianowany będąc adjutantem jenerała Arakczejewa, odbył kampanje 1812, 1813 1814 r., a po zajęciu Paryża, 16 maja 1814 r. wykonawszy dane sobie ważne polecenie, mianowany został fligel-adjutantem Cesarza Aleksandra I. W 1820 r., mając 26 lat wieku, awansował na jenerała, następnie w dniu koronacji Cesarza Mikołaja Pawłowicza został jenerał-adjutantem, w 1829 r. jenerał-lejtnantem, a w 1841 r. jenerałem broni. W 1839 r. wyniesiony został do godności hrabiego Cesarstwa rosyjskiego; w 1842 r. mianowany główno-zarządzającym wydziałem komunikacji, i zostawał w tych obowiązkach do r. 1855. W ciągu jego urzędowania zbudowane zostały między innemi: most mikołajewski i kolej żelazna mikołajewska. Hrabia Kleinmichel wysłużył 61 lat w stopniach oficerskich, 49 lat był jenerałem, a 28 lat jenerałem broni. Zdrowie jego mocno nadwątlone zostało w r. 1865, po śmierci jego małżonki, z którą przeżył 33 lata. Podczas ostatniej jego słabości, raczyli kilkakrotnie go odwiedzać, Najjaśniejszy Cesarz i członkowie familji Cesarskiej. Zakończył on życie bez cierpień, w zupełnej przytomności umysłu do ostatniej chwili.

* (Nadzwyczajne zgromadzenie wyborców ziemskich w Odesie) ukończyło wybory sędziów pokoju. Rezultat jest następujący: powiat podzielony na 5 okręgów pokoju, sędziów obrano 5-u okręgowych i jednego stałego członka zgromadzenia pokojowego. Wyznaczony na instytucje pokojowe powiatu odeskiego fundusz 20,100 rs., z 850,000 dies. gruntów, wynosić będzie około 2 1/3 k. nowego podatku od diesiatiny i około 10 k. z dymu.

* (Obiad). *St. Pet. Wied.* donoszą z Taganrogu: D. 20 styc. miasto dawało obiad senatorowi Szachmatowowi, zwiedzającemu kraj tameczny z Najwyższego polecenia, w celu rewizji dawnego sądownictwa i przedsiewzięcia przygotowawczych kroków do otwarcia nowych władz sądowych. Obiad ten był wyrazem winnego szacunku mieszkańców Taganrogu dla zasług naczelnika okręgu sądowego odeskiego, a zarazem dowodem, że gmina tego miasta, wysoko ceniąc te zasługi, gorąco pragnie reformy sądowej. Podczas obiadu, o wzniesionych toastach posłano telegramy: do Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza, ministra sprawiedliwości i jenerał - gubernatora noworosyjskiego i besarabskiego, na które otrzymano w odpowiedzi telegramy: 1) od Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza, 2) od jenerał - gubernatora noworosyjskiego i besarabskiego, jenerał - adjutanta Kotzebue i 3) od ministra sprawiedliwości hr. Palena.

* (Projekt drogi żelaznej. *Noworosyjski Telegraf* donosi, że budowniczy, akademik radca stanu Corsini uzyskał pozwolenie na dokonanie własnym kosztem badań dla projektu drogi żelaznej z Kiszyniewa do wsi Doniceni nad Prutem, w kierunku do Jass.

* (Wiadomości bibliograficzne). Gazeta *Golos* pisze: Wyszły z druku pierwsze cztery tomy „Historji panowania Aleksandra I" dzieło p. Bogdanowicza, autora „Historji ojczystej wojny 1812 r." Wydanie bardzo piękne in 8° wielkiego formatu, z wielu uwagami i dodatkami, mapami i planami bitw. — *Wil. Wiest.* donosi, że 24 stycznia wyszedł na widok publiczny ogromny tom „Prac pierwszego zgromadzenia ruskich naturalistów w Petersburgu" które, jak wiadomo, odbyło się 28 grudnia, po 4 stycznia 1868 r.

* (Proces prasowy). *St. Pet. Wied.* donoszą: Dnia 7 (19) lutego, na ogólnem zgromadzeniu pierwszych trzech departamentów i departamentu heroldji senatu rządzącego, wniesiona została sprawa w przedmiocie wstrzymania wydawnictwa gazety *Moskwa*. Słyszeliśmy, powiadają *St. Pet. Wied.*, że pomiędzy senatorami zaszła w tym względzie różnica w zdaniach, tak, iż żadne ze zdań nie miało za sobą wymaganych dwóch trzecich części głosów. W ten sposób, jeżeli pogłoska ta sprawdzi się, i jeżeli po wniosku ministra sprawiedliwości, rezultata pozostaną też same, sprawa ta powinna przejść do rady państwa.

* (Statki pancerne). *Kronszt. Wiest.*, podając w artykule wstępnym szczegóły o robotach dokonywanych na statkach pancernych, mających przedsięwziąć żeglugę w 1 cie 1869 roku, pisze między innemi, że pro ści robotnicy robią następujące uwagi, niezawodnie dość słuszne. Robotnicy ci powiadają mianowicie, że czystość metalu i własności ciągłości w blachach ruskich, któremi pokrywane są statki pancerne, są nieporównanie wyższe, niż w takichże blachach angielskich. Przy robieniu pancerzy, blachy ruskie radają się bardziej do roboty. Metal ich jest tak wyborny i czysty (pod względem chemicznym), że blachy $6\frac{1}{2}$ calowe kamskie (robione w zakładzie prywatnym kamskim) mogą być gięte na zimno za pomocą pras hidraulicznych, podczas gdy angielskie poddają się działaniu pras nie inaczej, jak po silnem rozgrzaniu. Ciągłość i miękkość żelaza ruskiego spostrzegać się daje głównie w tych wydarzeniach, gdy dokonywane są znaczne zgięcia, przyczem blachy angielskie prawie zawsze łamią się, podczas gdy ruskie wytrzymują zgięcia jak najróżnorodniejsze. W ogóle okazuje się, że żelazo angielskie jest kruchsze, pomimo iż jest twardsze; żelazo zaś ruskie jest miększe i ciąglejsze. Obecnie możemy zaopatrywać nasze statki w pancerze $6\frac{1}{2}$ calowe własnego wyrobu.

* (Wystawy sklepowe). *Dziennik Sądowy* pisze: „Zwyczaj wystawiania w oknach magazynów wzorów towarów z oznaczeniem ceny, powszechnie używany za granicą, zaczyna upowszechniać się i u nas. Niektórzy kupcy oznaczają niskie ceny jedynie dla zachęcenia kupujących, a sprzedają po wyższej cenie, albo za oznaczoną cenę dają gorszy towar. W oknach magazynu Pewrela i komp. w Paryżu, wystawione były 4 sztuki materji jedwabnej, z oznaczeniem ceny, 5 fr. 75 cent. za metr. Pewna dama, pani Martin, wchodzi do magazynu i żąda 4-ch sztuk, mianowicie wystawionych w oknie po oznaczonej cenie; ale jej odmówiono. Śmiała kobieta wytoczyła proces, żądając 4-ch sztuk podług oznaczonej ceny, a nadto 100 fr. straconych korzyści. Sąd handlowy paryski zawyrokował: zważywszy że na mocy art. 1583 kodeksu Napoleone, umowa sprzedaży uważa się za ustaloną a przedmiot za należący do kupującego, jak tylko nastąpiła umowa o przedmiocie i jego cenie; że kartka na towarze oznacza cenę, za jaką właściciel gotów go sprzedać; że gdy kupujący oświadcza życzenie nabyć towar po zadeklarowanej na kartce cenie, więc zachodzi zgoda o przedmiocie i cenie pomiędzy kupującym a sprzedającym; a przeto sąd zobowiązał Pewrela do wydania p. Martin 4 ch sztuk materji po 5 fr. 75 cent. za metr, do zapłacenia jej 50 fr. strat i poniesienia kosztów procesu. Nasze prawa o kupnie ruchomości są zawiłe, Podług art. 1514 t. X, kupujący obowiązany jest przyjąć sprzedany objekt i zapłacić za niego podług umowy; ale obowiązek sprzedającego oddania przedmiotu podług umówionej ceny wypływa stanowczo (podług art. 1513) dopiero kiedy on wziął zadatek. Wres cie ostatni przepis ściąga się oczywiście do przypadku kiedy nastąpiła tylko słowna umowa bez podania jednoczesnie umówionej sumy. Sądzimy, że pomimo różnicy zasad kodeksu Napole na a naszemi prawami o kupnie i sprzedaży ruchomości, przytoczony wyrok sądu handlowego paryzkiego da się zastosować i do naszego prawa.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 22 (10) lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów Rivero oświadczył, że zgromadzenie zostało stanowczo ukonstytuowane. Figueras mówił przeciw przyjęciu regulaminu z r. 1854 co do roztrząsania spraw, albowiem ówczesne i teraźniejsze stosunki państwa są całkiem różne. Mówca przypomniał, że dzień dzisiejszy jest rocznicą urodzin Waszyngtona, który oświadczył, że monarchja i wolność nie dadzą się z sobą pogodzić. Następnie zgromadzenie przyjęło jednomyślnie regulamin z r. 1854 co do porządku roztrząsania spraw, który to regulamin ma zachować moc obowiązującą do czasu opracowania nowego regulaminu przez osobną komisję. Potem przyjęto wniosek w przedmiocie zniesienia przysięgi członków kortezów. - Następnie rząd tymczasowy oświadczył, że składa swe atrybucje w ręce kortezów. Wszyscy członkowie rządu mieli przemowy do zgromadzenia. Serrano wzywał do pojednania i upraszał zgromadzenie, ażeby przyśpieszyło swe prace, przyczem powołał się na niebezpieczeństwa, któreby mogły wyniknąć ze zwłoki. Mowa ta przyjętą została z wielkim zapałem. Prim oświadczył, że działał stale w porozumieniu z marszałkiem Serrano; obaj oni przysposobili rewolucję i obalili dynastję liczącą kilka wieków, która nie wróci ani teraz, ani nigdy. Błądzą lub nie znają go ci, którzy sądzą, że jest on skłonnym do sprzyjania powrotowi dynastji i że powoduje się on przytem ambicją zostania rejentem kraju podczas niepełnoletności księcia Asturji. Nie życzy on dla siebie nic, i poświęci, tak samo jak to czynił dotąd, swe interesa i swe życie dla tryumfu wolności. Wkońcu mówca zachęcał deputowanych w wyrazach pełnych zapału, ażeby postępowali śmiało naprzód na drodze rewolucji. Topete wyjaśnił w swej mowie powody swego postępowania 17-go września 1868 roku, w dniu wybuchu rewolucji. I ta mowa została także przyjęta z zapałem.—Po tych mowach, deputowani Rios Rosas, Becerra, Martos i inni postawili wniosek udzielenia rządowi tymczasowemu wotum zaufania i powierzenia jednocześnie marszałkowi Serrano zadania utworzenia nowego ministerstwa. Przewódca stronnictwa republikańskiego, Castelar, postawił kontrwniosek, ażeby zgromadzenie oświadczyło, że nie jest teraz na czasie roztrząsać wniosek Rios Rosas'a. Posiedzenie trwa w dalszym ciągu (*Nordd. A. Z.*)

* Wiadomości z Madrytu ograniczają się prawie wyłącznie na rozprawach co do szans dwóch kandydatów do tronu, mianowicie króla Dom Ferdynanda portugalskiego i księcia Montpensier, oraz co do wypadków na wyspie Kubie, które zdają się rzeczywiście przybierać kierunek pozostający w sprzeczności z życzeniami hiszpańskiemi. Korespondent madrycki dziennika *Patrie*, który utrzymywał dotąd, że kandydatura księcia Montpensier jest całkiem niemożebna, zmienił odrazu swe zdanie i powiada, że książę ten ma jak najsłuszniejsze nadzieje uzyskania korony hiszpańskiej. Ponieważ zaś *Constitutionnel* stracił także nadzieję, ażeby król Ferdynand portugalski przyjął tron hiszpański, przeto wnosić ztąd wypada, że wyniesienie księcia Montpensier na tron pomieniony, zyskało w ostatnich czasach bardzo wiele na prawdopodobieństwie. (*Tamże*).

* *Constitutionnel* pisze co następuje w przedmiocie kandydatury Dom Ferdynanda portugalskiego do tronu hiszpańskiego: „Podczas gdy kandydatura ta znajduje w wyższych sferach rządowych w Madrycie coraz większe poparcie, staje się ona przeciwnie w Lizbonie coraz niepopularniejszą. Dzienniki stolicy Portugalji zapewniają jednogodnie, że król Dom Ferdynand trwa w swem postanowieniu nie podejmowania się takiego ciężaru, jakim jest korona hiszpańska. Ciężar korony wydał mu się zbyt wielkim wtenczas już, gdy chodziło jedynie o panowanie nad czterema miljonami portugalczyków; jest to przeto naturalnem, że obawia się on myśli przyjęcia berła tak wielkiego kraju, jakim jest Hiszpanja. Okazuje się ztąd, że największa trudność dla Hiszpanji nie leży bynajmniej w samem tylko zadaniu zaprowadzenia nowej konstytucji; daleko trudniej jest znaleść króla, któryby chciał przyjąć tron z rąk mężów rewolucji wrześniowej".

* *Times*, zastanawiając się nad ciągłem wzrastaniem powstania na wyspie Kubie, powiada, że Hiszpanja powinna już oswoić się z myślą utraty swej perły Antyllów. Jednocześnie toż pismo stawia nieco za rozumiałe porównanie pomiędzy administracją kolonjalną Anglji i Hiszpanji. „Dzieje kolonji hiszpańskich w Ameryce", powiada *Times*, „przedstawiają obraz jak najsmutniejszy. Utrata najbogatszych i najlepszych posiadłości pozostała bez dania nauki koronie i rządowi Hiszpanji. Jeżeli Anglja rządziła źle i błędnie temi kolonjami, z których utworzyły się Stany Zjednoczone, za to była ona później tyle roztropną, że nie wpadła znowu w też błędy. Nasze ministerstwo kolonji trzymało może zn długo Kanadę, Australję i posiadłości na przylądku Dobrej Nadziei w srogich karbach posłuszeństwa, lecz pomimo to mieszkańcy tameczni nie mogli nigdy powoływać się na to, ażeby byli rabowani przez kraj macierzysty i jego urzędników. Obecnie wszelki powód do niezadowolenia został usunięty za pomocą zapewnienia faktycznej niepodległości, skutkiem zaś tego jest nadmiar przywiązania do korony i do królestw połączonych, co w nas anglikach wywołuje niekiedy uśmiech. Całkiem inny był przebieg administracji hiszpańskiej. Coraz nowe pokolenia urzędników tuczyły się w przeciągu czasu na wyspie Kubie. Wszystkie godności i posady przynoszące dochody rozdawane były rodowitym hiszpanom, i też same skargi, które spowodowały odpadnięcie Meksyku i Peru od kraju macierzystego, powtarzały się w gorszym jeszcze stopniu w jedynej wielkiej kolonji, jaka jeszcze pozostała Hiszpanji. Rzeczy tak stoją obecnie, że znaczna większość młodszego pokolenia dąży do niezawisłości, i że potrzeba 40.000 wojska dla podtrzymania władzy jenerał-kapitana. Jeżeli nie jest za późno, wolelibyśmy widzieć usiłowania do powodowania się polityką słuszności względem kolonji, zamiast prowadzenia wojny kosztownej dla kraju macierzystego i zgubnej dla kolonji. Nie należy także zapominać, że Kandji hiszpańskiej nie zabraknie na przyjaciołach i może nawet na ochotników. Roztropność kortezów i nowego rządu oceniona zostanie przez świat podług sposobu rozwiązania tej kwestji palącej".

* Okazuje się, że Stany Zjednoczone nie wywierały jak się zdaje wpływu na powstanie wyspy Kuby. W Anglji o tem nigdy nie powątpiewano. Jeden z dzienników wieczornych opowiada według listu otrzymanego z Londynu, że kilku dyplomatów angielskich, pragnących przeszkodzić przyłączeniu wyspy Kuby do Stanów Zjednoczonych, ofiarowało rządowi tymczasowemu w Madrycie swoje pośrednictwo pomiędzy powstańcami osady a Hiszpanją. (*La Fr.*).

Austrja i Ziemie Słowiańskie

* (Polityka zewnętrzna i wewnętrzna madjarów). Gazeta belgradzka *Srbja* podała niedawno artykuł o dążnościach madjarskich, oraz o przyjaźni madjarów dla Serbji i dla innych słowian południowych. Podajemy z tego artykułu następujący wyjątek: „Kto zastanowi się bliżej nad położeniem madjarów, ten musi wyznać, że nie jest ono łatwem, że niezbędna jest dla nich bardzo zimna krew, oględność i przezorność; słowem, madjarzy powinni znaleść taką drogę, któraby zabezpieczyła ich przyszłość. Z jednej strony — madjarzy znajdują się pomiędzy słowianami, rumunami i niemcami całkiem odosobnieni, bez rodu i plemienia; nie może przeto istnieć u nich polityka oparta na dobrych stosunkach z innymi i kierująca nimi. Wyróżniają się oni tem od innych narodów europejskich. Z drugiej zaś strony znajdują się oni, tak samo jak inne małe narody, sąsiadujące z nimi, pomiędzy dwoma wielkiemi narodami (t. j. ruskim i germańskim). Politycy madjarscy, widząc takie położenie swego narodu i swego państwa, obrali sobie dwie drogi. Jedni żywią przekonanie, że madjarzy powinni koniecznie utworzyć federację z innemi małemi narodami na wschodzie Europy, nie troszcząc się o stosunek do Austrji i do niemców. Jest to polityka Kossutha. Inne, liczne stronnictwo polityków madjarskich, szuka punktu oparcia na zachodzie, który, jak mniemają oni, myśli jakoby o tem, ażeby w tej stronie Europy utworzone zostało mocarstwo wielkie i silne, jakby jaka straż przednia, dla obrony cywilizacji europejskiej od „barbarzyństwa" północnego i wschodniego! Samo przez się (sic!) rozumie się, że mocarstwem tem powinna być wielka Madjarja od Karpat do morza Adrjatyckiego (!). Wszystko co powiedzieliśmy tu — powiada w końcu gazeta *Srbja* — ktoś weźmie może za bajkę, i nie uwierzy w możność, ażeby stronnictwo węgierskie, zbliżone obecnie do rządu, zaprzątało się takiemi kombinacjami politycznemi, których nie można w żaden sposób pogodzić ze słusznemi wy-

brażeniami tegoczesnemi. Lecz gotowi jesteśmy potwierdzić wszystkie nasze dowodzenia wyrazami gazet i broszur madjarskich; wówczas wyjdzie na jaw przyczyna, dla której *Pester Lloyd* począł naraz oświadczać się Serbji ze swą wdzięcznością i przyjaźnią."

* (Wybory u słowaków). Czytamy w *Morawskiej Orlicy*: „W okręgu słowackim w Węgrzech, w Sienicy, zgromadzili się wyborcy całego okręgu. Po wybraniu prezesa i wice-prezesa, odczytany został program narodowy, ułożony przez Dra Hurbana; program ten przyjęto jednomyślnie. Stronnicy lewego krańca nie zgłosili się. Deakiści agitują po restauracjach i są mocno oburzeni na słowaków. Pomiędzy ludem panuje nadzwyczajny zapał. Wszędzie rozlegają się okrzyki: „Slawa Hurbanowi!"

* (Historja czeska). Wyszedł niedawno w Pradze pierwszy zeszyt piątego tomu „Historji czeskiej Pawła Skały", pod redakcją profesora Karola Tieftrunka. Wydanie tej historji stanowić będzie piękny nabytek dla spółczesnej literatury czeskiej. Redakcja wybrała starannie z dziesięciu tomów rękopiśmiennego dzieła Pawła Skały te części, w których opisany jest szczegółowo jeden z ważniejszych okresów dziejów czeskich (1602—1623). Sam autor był świadkiem naocznym wydarzeń tej epoki, którą opisuje z rzadkim talentem.

* (Nowa gazeta). *Morawska Orlica* z 18-go lutego donosi: „Za dwa tygodnie zacznie wychodzić w Berlinie gazeta litografowana w języku francuzkim, pod tytułem *Correspondance*, która przez czas trwania położenia wyjątkowego w Czechach, podawać będzie uwagi i wiadomości o wydarzeniach w Czechach, i bronić prawa państwowego korony czeskiej. *Correspondance* rozsyłaną będzie wszystkim kółkom politycznym zagranicznym, posiadającym w Europie największy wpływ.

Francja.

* (Sprawa franko-belgicka). *Nord* z dnia 23 lutego we wstępnym artykule pisze: Sprawa franko-belgicka jest blizką stanowczego załatwienia. Przekonać się o tem można z umiarkowanych artykułów dzienników półurzędowych paryzkich w przedmiocie uchwały senatu. Wielka w nich różnica z groźbami miotanemi po uchwale izby reprezentantów. *Peuple* milczy dziś zupełnie, rozmyślając zapewne nad wybrykami swojego zapału, które po prostu skompromitować mogły wysoko postawione osoby, których jak mówią wyraża zdania. Sama tylko *France* prowadzi jeszcze zaciętą walkę. „W trudnych warunkach, w jakich znajduje się Europa, powiada ten dziennik, powinniśmy bezwątpienia wiedzieć o tem, że obok nas leży kraj przyjazny, który zamiast stania się przeciwko nam bronią w rękach naszych możliwych nieprzyjaciół, powinien przez swoja neutralność i swoje sympatje stać się owszem rękojmją naszego bezpieczeństwa. Kraj ten chcemy szanować, wzmacniać *i bronić go od własnej jego słabości i niebezpieczeństw*, ale pod warunkiem, *jeżeli w zamian za to przyniesie nam swoją pomoc i swoje poświęcenie*". Uwagi te, o ile wśród niejasnych słów, przemilczeń i sprzeczności odgadnąć można prawdziwe ich znaczenie, zapewniają w każdym razie stanowczo o obowiązkach, jakie neutralność belgicka wkłada tak na Belgję jak i na inne państwa europejskie, mianowicie mocarstwa graniczące z sobą. Gdyby Belgja potrzebowała opiekuna, któryby ją bronił „od własnej słabości i własnych niebezpieczeństw", opiekunem tym byłaby Europa, a nie to lub owe mocarstwo sąsiednie. Zresztą przez czterdzieści blizko lat istnienia królestwo belgickle tak się rozwinęło i tak dobrze rządziło się pomimo „słabości i niebezpieczeństw", wywołujących troskliwość dziennika *France*, że spodziewać się należy, iż będzie ono mogło dalej się rozwijać i rządzić się pod temi samemi warunkami bez potrzeby uciekania się do jakiejkolwiekbądź opieki. Nbk tego podobne mniej więcej groźne obietnice, jakie *La France* czyni Belgji w imieniu Francji, mógłby uczynić także jeden z dzienników półurzędowych berlińskich w tych samych prawie słowach w imieniu Prus. Czyż powyższy dziennik paryzki nie wywołał sam bezpotrzebnie podobnych uwag? Jeżeli według wszelkiego prawdopodobieństwa, rząd francuzki nie ma zamiaru wprowadzić kwestji kolei żelaznych belgickich na drogę sporu dyplomatycznego, czyżby prasa półurzędowa paryzka uie uczyniła lepiej, gdyby naśladowała wstrzemięźliwość rządu w miejsce zaprowadzenia opartej na wyobraźni polemiki, której rezultata mogłyby nie być obojętne dla spokojności moralnej publiczności europejskiej?

* (Ambasada pruska). Zajmują się ciągle jeszcze tem, kto obejmie posadę po p. Goltz, ambasadorze pruskim w Paryżu, który jak wiadomo w skutek choroby opuścił swoją posadę. Dzienniki zagraniczne utrzymują, że na posadę tę wyznaczony został baron Werther ambasador pruski w Wiedniu. Nie pierwszy to raz obiega ta pogłoska; gabinet berliński jednak nic jeszcze stanowczego pod tym względem nie postanowił. (*La Fr.*)

* (Ciało prawodawcze). Rozprawy nad budżetem miasta Paryża rozpoczęły się w ciele prawodawczem 22 go b. m. Członkowie opozycji, Garnier Pagès i Picard, powstawali na administrację finansową stolicy, na co odpowiedział komisarz rządowy p. Genteur, który usiłował przedstawić położenie rzeczy w pomyślniejszem świetle, dowodząc, że administracja miasta Paryża nie jest bynajmniej samowolna i dyktatorska. (*Nordd. A. Z.*).

Włochy i Rzym.

* (Zwrot przedmiotów sztuki). Podług korespondencji ogłoszonej w dzienniku *Die Debatte*, rząd austrjacki okazuje się skłonnym do zadosyćuczynienia reklamacjom rządu włoskiego co do zwrotu Włochom przedmiotów sztuki.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Przywrócenie stosunków dyplomatycznych). Stosownie do uchwały konferencji, stosunki pomiędzy Turcją i Grecją przywrócone zostały same przez się, ale wejdą one w wykonanie dopiero po zamianowaniu urzędowem reprezentantów dyplomatycznych obydwóch mocarstw. Zapewniają, że oba gabinety, ateński i konstantynopolitański, prowadzą pomiędzy sobą układy co do wzajemnego wyboru ajentów, i że za kilka dni kwestja ta zostanie załatwioną. (*La Fr.*).

* (Namik-pasza). Korespondent konstantynopolitański dziennika *Ind. belge* podaje niektóre bliższe szczegóły o okolicznościach, które spowodowały upadek ministra wojny, Namika-paszy. Pomiędzy tym ostatnim i pozostałymi członkami gabinetu, panowało przez długi czas rozdwojenie. Namik-pasza, zapewniwszy sobie zaufanie sułtana i poparcie, jakie syn jego Džemil-bej, pierwszy szambelan sułtana, znalazł dla niego w samym pałacu, począł traktować swoich kolegów zgóry i sprawia im kłopoty wszelkiego rodzaju. Lecz ponieważ jego własna administracja nie była wolna od zarzutów, armja zaś poczęła bardzo użalać się na niego, przeto zdołano w końcu upokorzyć jego dumę.

* (Port Spitza). Dziennik *Patrie* pisze pod datą 22-go lutego: „Jedno z pism wiedeńskich zapewnia, że książe czarnogórski otrzymał obecnie od rządu ottomańskiego, na skutek wstawienia się dwóch wielkich mocarstw, w zupełne posiadanie mały port Spitza, położony nad Adrjatykiem, o 38 kilometrów od Skutari. O ile wiemy, wiadomość ta jest całkiem błędna. Porta okazuje od niejakiego czasu księciu czarnogórskiemu jak największą życzliwość; przy podniesieniu kwestji sprostowania granic, Porta odstąpiła mu terytorjum mieszczące w sobie kilka wsi i dała mu oprócz tego znaczne wynagrodzenie pieniężne. Lecz powiadają, że postanowiła ona odrzucać wszelkie nowe żądania, które nie byłyby w tej chwili niczem usprawiedliwione."

* (Wybory w Rumunji). Czytamy w dzienniku *Patrie*: „Stronnictwo rewolucyjne w Grecji i Rumunji usiłuje porozumieć się w przedmiocie wyborów, które mają odbyć się wkrótce w obu krajach. Donoszą, że delegowani komitetu ruchu, uorganizowanego w Atenach, odbyli niedawno w Giurgjewie naradę z deputacją stronnictwa rewolucyjnego bukaresztskiego, dla porozumienia się co do podstaw wspólnego działania. Miasto Giurgjewo, położone nad Dunajem, o 72 kilometry od stolicy księstw dunajskich, stanowi główny punkt knowań stronnictwa rewolucyjnego w Wołoszczyznie, które sprowadza przez ten port broń i amunicję niezbędne dla przywiedzenia w wykonanie jego zamiarów. Nadmienić należy, że nowy gabinet rumuński przedsiębierze środki jak najenergiczniejsze, ażeby być w stanie walczyć przy wyborach z powodzeniem przeciw stronnictwu rewolucyjnemu."

Grecja.

* (Rozwiązanie izby). Król grecki rozwiązał izbę. Wybory nowych deputowanych odbędą się w początkach maja. Po agitacji wojowniczej nastąpi agitacja wyborcza. Stronnictwa reprezentowane przez pp. Komundurosa i Bulgarisa chcą wystąpić do walki i w interesie osobistych ambicij, zebrać straszną opozycję przeciwko obecnemu gabinetowi. Z swojej strony p. Zaimis przygotowuje pewną niespodziankę dla swoich poprzedników. Postanowił on ułożyć inwentarz zasobów wojskowych i finansów królestwa. Cóż powie na to kraj, kiedy pozna nagą rzeczywistość, sprawdzoną przez najwymowniejszy pewnik na świecie: przez cyfry? Armja składająca się zaledwie z 8,000 ludzi; składy pozbawione zupełnie amunicji; karabiny bez zamków; w kasach wszystko oprócz gotówki. Tymczasem p. Bulgaris przy tym opłakanym niedostatku gotował się do walki, dla przywrócenia dawnego cesarstwa byzantyńskiego. Rozszerzając wiadomość o tem przykrem położeniu, p. Zaimis przysłuży się znakomicie swojemu krajowi. Jeśli posiada choć cokolwiek ambicji odegrania roli nowego Tezeusza, sposobność mu się nastręczy; gdyż zdaje się, że prowincje greckie stały się siedliskiem bandytyzmu. Banda Arvanitiqui posunęła się do Megary, o cztery mile od Aten. Napadła ona na wielu spokojnych mieszkańców. Mówią, że szczególnie w Akarnanji i Etios grasują owi nowocześni Anteusze, wczoraj ochotnicy powstania kandjockiego, dziś rozbójnicy po traktach. (*La Fr.*)

Anglja.

* (P. Rotszyld). Nadzieje stronnictwa liberalnego Citi londyńskiej, że przy wyborach dodatkowych w miejsce zmarłego członka konserwatywnego izby gmin, p. Bell'a, zdoła on przeprowadzić swego poprzedniego kandydata, barona Rotszylda, urzeczywistniły się. P. Rotszyld wybrany został 22-go b. m. (*Nordd. A. Z.*).

Ameryka.

* (Prawo wyborcze). Depesza z Waszyngtonu doniosła, że izba reprezentantów w Waszyngtonie przyjęła obecnie znaczną większością bezwarunkowe prawo wyborcze dla ludzi kolorowych. Rozumieć pod tem należy poprawki dołączone przez senat do bilu wyborczego, złożonego najpierw w izbie reprezentantów i uchwalonego przez nią jeszcze miesiąc temu. (*Nordd. A. Z.*).

Kronika Sądowa.

ZŁODZIEJ ZABÓJCĄ.

Dnia 10 czerwca 1866 r. w niedzielę, podczas nabożeństwa, we wsi Mokrsku Dolnem, popełnioną została u miejscowego proboszcza kradzież pieniędzy w gotowiźnie r. s. 1,050, a w listach zastawnych i rewersach na sumę 1,950 rs. Sprawca kradzieży wszedł do plebanji oknem od ogrodu, wybiwszy szybę i oderwawszy okno, przeszedł salę i dostawszy się do sypialnego pokoju, podważył dłutem blat stolika w którym właśnie były te pieniądze schowane.

Obok tej tak zuchwałej kradzieży, znaleziono pod tem samem oknem Kunegundę Baranównę, służącą proboszcza, świeżą zamordowaną. Ofiara zbrodni miała trzy rany na głowie z potrzaskaniem kości zatyłkowej połączone, które lekarz obducent uznał za zadane narzędziem ostrem i za bezwarunkowo śmiertelne.

Podejrzenia o to podwójne przestępstwo padły zaraz na Wincentego Krysińskiego, miejscowego stolarza i szynkarza, i na jego kochankę Julję Nawarską, żonę pisarza prowentowego. Podejrzenia te uzasadnione były wieloma okolicznościami. Krysiński, przybywszy także w skutek krzyku i zamięszania na miejsce zbrodni, gdy proboszcz uczynił uwagę, że to zrobił blizki sąsiad, zbladł mocno, zaraz się oddalił, i nieproszony wcale, wyjechał z domu niby po wójta gminy. Krysiński wiedział także gdzie proboszcz chował pieniądze. Rany na głowie Baranówny zadane były dłutem dużem skośnem, a Krysiński stolarz właśnie takie posiadał. W czasie dokonania zbrodni oboje podejrzani nie znajdowali się, wbrew zwyczajowi, na nabożeństwie, a przed samą sumą widziano Nawarską jak ukradkiem zaglądała przez żerdzie do ogrodu plebańskiego. Wreszcie, tego samego dnia, dostrzeżono krople krwi na bluzie Nawarskiego, w którą poprzednio, zaraz po nabożeństwie, żona jego była ubraną.

Na skutek tych poszlak aresztowano oboje podejrzanych i rozpoczęto badania, w których Julja Nawarska wyznała zaraz co następuje:

Na tydzień przed dokonaniem zbrodni Krysiński, z którym pozostawała w cudzołożnych stosunkach, namawiał ją aby wzięli razem propinację w Murawicy, a gdy zrobiła uwagę, że na to nie ma pieniędzy, wówczas kochanek zapewniał ją: że pieniędzy dostanie, i to dużo, u księdza; że obmyślił już nawet sposób, że następnej niedzieli pojedzie po nie, byle tylko Nawarska chciała być wówczas na straży. W skutek tej zmowy, w dniu oznaczonym, podczas nabożeństwa, Krysiński przepatrzywszy że nikogo nie ma, wszedł przez płot do ogrodu plebańskiego od strony kościoła, Nawarska zaś przelazła go nieco dalej od strony żyta. Dochodząc do stojących w ogrodzie uli, widziała jak Krysiński otworzył okno i wszedł do sali, a zabawiwszy tam krótko, chciał wyjść napowrót, lecz gdy spuszczał nogi, stanęła niespodziewanie przed nim Kunegunda Baranówna, służąca proboszcza, zapytując: co tu robi? Na jej widok Nawarska przysiadła na ziemi, udając że rwie trawę, a Krysiński odpowiedział służącej: „chodź-no tutaj, bo

ktoś jest w pokoju!" Baranówna odrzekła na to, że nikogo nie widzi i rozkazująco zawołała żeby natychmiast odszedł, grożąc, iż pójdzie do pana i powie. Wówczas Krysiński uderzył ją w głowę narzędziem, jakie Nawarska pierwszy raz w jego ręku dostrzegła; Baranówna ugodzona niespodziewanie przysiadła na ziemi, a Krysiński, zeskakując z okna, zadał jej drugi cios w samo ciemię, od którego pochyliła się na bok, zawoławszy tylko: „o Boże!" Krysiński, sądząc ją już zabitą, wszedł powtórnie do mieszkania proboszcza, z którego po chwili wychodząc tem samem oknem, dostrzegł, że Baranówna jeszcze żyje, chciał ją więc trzeci raz ugodzić, lecz że ofiara zasłaniała sobie głowę rękami, zabójca przywołał czatującą przy ulach Nawarską i kazawszy jej aby odciągnęła ręce broniącej się, co też posłuszna wspólniczka uczyniła, zadał Baranównie trzeci i ostateczny cios w tył głowy, i wtedy to krwią pryskającą została oblana na plecach i na spódnicy. Po dokonaniu zbrodni uciekli temi samemi drogami jakiemi weszli do ogrodu. Jak tylko skończyło się nabożeństwo, Krysiński, popełniwszy dwie zbrodnie, chciał jeszcze oszukać kochankę, dał jej bowiem z ukradzionych pieniędzy tylko 25 rsr., kłamiąc przed nią, ze znalazł u księdza mniej daleko niż było rzeczywiście.

Po tak szczegółowem wyznaniu Nawarskiej, badany był następnie Krysiński, ale się wszystkiego wypierał, a chociaż później, zmuszony chłostą przez naczelnika żandarmerji, przyznał się także, i chociaż to wyznanie jego, będąc zupełnie zgodne z opowiadaniem wspólniczki i wspartem licznemi okolicznościami śledztwa, zasługiwało na zupełną wiarę, wszelako przymus pod jakiem złożone zostało, nie pozwolił sądom przyjąć je za dowód zupełny, tem bardziej, że je Krysiński w badaniach sądowych odwołał.

Mimo to, przyznanie się pierwotne Krysińskiego nie utraciło cechy ważnej poszlaki, a stałe powoływanie go przez Nawarską i wymówienie mu w oczy wszystkich szczegółów zbrodni; znalezienie u niego wyróżniającej się od innych monety księdzy skradzionej i część biletów bankowych, zakrwawione nogawki u spodni, w jakie w chwili zbrodni był ubrany, i widocznie kłamliwe co do pochodzenia śladów tych krwawych tłomaczenie się; zeznanie żandarma, który pilnując aresztowanych, „wysłuchał jak Nawarska zaklinała Krysińskiego aby oddał skradzione pieniądze, ale Krysiński, nie zapierając zbrodni, stanowczo zwrotu szkody odmawiał, mówiąc w największej złości do niej: „Po coś się ty wyznała? żebym miał nóż to bym cię przebił; żebym mógł to bym cię zębami rozerwał." Wreszcie, wiele innych okoliczności, uzupełniły dowód i były dostateczną dla sądów dwóch pierwszych instancji podstawą, do wymierzenia na zbrodniarzy kary za rozmyślne zabójstwo.

Senat wszakże mając na uwadze, że zabójstwo nie było rozmyślne, oraz, że Nawarska była tylko współsprawczynią, na którą łagodniejsza niż na Krysińskiego wypada kara, — zamienił nieco poprzednie wyroki, i z mocy art. 927 K. K. G. i P. skazał pierwszą na lat sześć robót ciężkich w zakładach fabrycznych, a drugiego na lat 12 takichże robót w twierdzach, z pozbawieniem ich wszelkich praw i osiedleniem na zawsze w Syberji.

M.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: *Chleb razowy i bułki* pozostały w dawniejszej cenie; chleb jednak pytlowy w bochenkach dwufuntowych i trzyfuntowych prawie u wszystkich piekarzy zdrożał o jeden kopiejkę na każdym bochenku. Cena mięsa wszystkich gatunków z małą znaczącemi zmianami pozostała ta sama. *Co do nabiału*: masła świeżego funt kop. 35, solonego kop. 29, jaj kopa rs. 1 k. 5, śmietany kwarta k. 27, mleka prosto od krowy k. 6, ser krowi większy k. 22½, mniejszy k. 18, ser owczy k. 27. *Co do drobiu*: kura stara k. 45, geś rs. 1 k. 20, kaczka k. 45, indyk rs. 2 k. 25, indyczka rs. 1 k. 50, kapłon k. 90, pularda k. 50, prosię k. 75. *Co do zwierzyny*: sarna rs. 10, zając rs. 1, kuropatw para k. 90, jarząbków para k. 75, cietrzewi para rs. 1 k. 20, kwiczołów para k. 14. *Co do ogrodowizny*: sałaty cykorji blacik k. 15, roszponki blacik k. 12, pietruszki pęczek k. 8, selerów mendel k. 30, chrzanu pęczek k. 7½, cebuli garniec kop. 20, funt k. 4½, buraków ćwierć k. 45, kartofli ćwierć k. 30, kapusty zwyczajnej główka k. 4, niebieskiej k. 6, włoskiej k. 5. *Co do legumin*: mąki najpiękniejszej funt. k. 8, średniej k. 6, ordynaryjnej k. 4½, kaszy krakowskiej drobnej kwarta k. 9, średniej k. 8½, perłowej pięknej k. 13, średniej k. 10, jaglanej k. 7½, jęczmiennej k. 5, gryczanej k. 6, grochu szablastego kwarta k. 7, okrągłego k. 4½, grzybów suszonych funt k. 35. *Co do ryb żywych*: szczupaka funt k. 28, lina i karpia k. 20, karasia k. 17; okonia i sandacza k. 18; *co do ryb śniętych*: szczupaka funt k. 11, lina k. 12, leszcza k. 11, karasia i okonia k. 10, sandacza k. 11, drobnych rybek funt k. 7.

Warszawa, dnia 13 (25) Lutego.

Kalendarz.

W piątek, 14 (26) lutego, — św. Aleksandra bisk. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 51; zach. o godz. 5 min. 35.

W sobotę, 16 (28) lutego, — św. Romana Opata. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 49; zach. o godz. 5 min. 36.

Stan pogody.

Dziś z rana — 1 2 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Barometr w milimetrach	760.3	759.8
Termometr Reaum	— 4·0	+ 1·5
Stan nieba	pogodny	pochmurny

Największe ciepło + 2·2, R. Największe zimno — 4·2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 4

Widowiska.

TEATR WIELKI. — *Dziś*, we czwartek, opera w 3-ch aktach **La Sonnambula (Lunatyczka)**, przez artystów włoskich; abonament N. 9 lit. A. — Osoby: Hrabia Rudolf — p. *Padilla*; Amina, sierota — panna *Artôt*; Teresa, młynarka, jej opiekunka — panna *Stankiewicz*; Elvin, bogaty wieśniak — p. *Carrion*; Lizetta, właścicielka domu gościnnego — panna *Benatti*; Alexy wieśniak — p. *Suszyński*; Notarjusz — p. *Nowakiewicz*. — *Jutro*, w piątek, trajedja **Zbójcy**. — *Wczoraj*, we środę, dawano operę **Wolny Strzelec (Freischütz)**, było osób 513.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Wczoraj*, dawano dramat **Montjoye**, było osób 447.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, w piątek, danym będzie *siódmy* **Koncert symfoniczny** pod przewodnictwem Adama Müncheimera. — *Pojutrz*, w sobotę, dnia 15 (27) lutego, danym będzie **Koncert** Adama Hermana. — Program: Pierwsze allegro z koncertu (E mol) op. 7 B. Romberga (Adam Herman); Arja Cherubina z Wesela Figara W. A. Mozarta (panna J. Jaroszewicz); Célébre cantique de noel A. Adama, aranżowany przez Lefébure-Wely (Adam Herman); Sonata (D dur) op. 18 na fortepian i wiolonczelę A. Rubinsteina, a) Allegro con moto, b) Allegretto, c) Allegro molto (pp. J. Wieniawski i Adam Herman); a) „Już nie powróci" J. Komorowskiego, b) „Kochaj mnie" mazurek F. Chopin'a (panna J. Jaroszewicz); a) Ballada (op. 23 G. moll) F. Chopin'a, b) Walc koncertowy (op. 3) J. Wieniawskiego (J. Wieniawski); a) Skargi młodej dziewicy F. Schuberta, b) Pieśni góralskie A. Piatti'ego (Adam Herman). — Początek ● godz. 8 ej wieczorem. — Ceny biletów: pierwsze miejsce numerowane rs. 2 kop. 5 na ubogich, drugie miejsce numer. rs. 1 kop. 50 i 5 na ubogich, wejście do sali rs. 1. — Biletów nabyć można w księgarniach pp. Sennewalda, Gebethnera i Wolfa, Kaufmana, Hösicka, w dniu zaś koncertu w kasie przy wejściu od godz. 6-ej.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

* Przyjechali do Warszawy: rzeczywiści radcowie stanu: *Nowikow*, z Petersburga; *Niemcewicz*, z Wilna; — **wyjechał: radca tajny *Butowski*, do Siedlca.**

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 417, wyjechało osób 528; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 235, wyjechało osób 181, — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 124, wyjechało osób 195; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 604, w tej liczbie z zagranicy 42; wyjechało osób 564, w tej liczbie za granicę 83.

* Dnia 12 (24) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 82, wyzdrowiało 80, umarło 7, pozostało 2116 (mężczyzn 1078, kobiet 1038), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 222, kobiet 190.

* W dniu 12 (23) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6; razem 34; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 13, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 4; razem 31.

* Zmarli w tych dniach: Marcin Klemensowski, b. oficer b. wojsk polskich, radca stanu i obywatel ziemski; Katarzyna Hurko, żona szambelana Dworu Jego Cesarskiej Mości, lat 45; Mateusz Zdziennicki, lat 96, oraz żona jego Tekla z Zieleniewskich Zdziennicka, lat 97; Aleksander Rożnowski, sędzia apelacyjny; Joanna z Popielów Solarska, wdowa, lat 64; Eleonora Arbaszewska, panna, lat 26; Pelagja Zielińska, wdowa po urzędniku, dozorczyni ochrony N. 12, lat 48; Julja z Sadowskich Jabłonowska, lat 25; Antonina z Chmielińskich Włyńska; Henryk Sommer, l. t 21; Aleksandra z Dąbeckich Kowańska, żona urzędnika zarządu duchownego; Stanisław Radliński, b. oficer b. wojsk polskich, urzędnik rządu gubernjalnego warszawskiego, emeryt, lat 62; Barbara z Łapińskich Krupecka, żona kupca, lat 40; Karolina z Morytzów 1 o voto Droes, 2-o Morytz, żona obywatela, lat 77.

Ceny targowe.

dnia 12 (24) Lutego 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do ruble sr.	i kopiejki		
Pszenica	11	52	6	45	7	10
Żyto	8	40	5	—	5	25
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	5	4	3	—	3	15
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	92	1	5	1	20

Pud siana od kop. 25 — 30 Pud słomy od kop. 18 — 22½.

Dowozy: Pszenicy 217; Żyta 171; Jęczmienia —; Owsa 229 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 13 (25) Lutego 1869 r.

MONETY.		Żądano Rs.	K.	Płacone Rs.	K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 600 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100		86	47	86	14
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		81	47	81	14
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		93	50	93	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		70	3[illegible]	70	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs		—	—		
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—		—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		90		89	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	25	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	101	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		147	—	146	—
„ „ „ 1866 „ 100		145	—	145	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied. za sztukę		—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		63	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel-War. Terespol.		—	—	91	25
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		87	—	85	—
WEXLE.					
Berlin ... 100 Tal.	2 m.	108	90	108	75
„ ... „ „	k. t.	108	75	108	60
Wrocław ... „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk ... „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg ... 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn ... 1 Ft. St.	3 m.	7	42	7	40
Paryż ... 300 Frank.	2 m.	83	95	88	80
Wiedeń ... 150 Zł. W. A	2 m.	91	5	90	90
Petersburg ... 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ ... ,	k. t.	—	—	—	—
Moskwa ... „ „	1 m.	—	—	—	—
„ ... „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych...... rs. — k. 70.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. — k. 94½.

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 12 (24) Lutego 1869 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		82⅞
Weksle na Warszawę		82⅞
„ Peterburg 3 tygodn.		9[illegible]
„ „ 3 miesięczny		91⅜
„ Londyn 3		—
„ Paryż 2		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		82⅞
Listy Zastawne 4%		66⅝
Listy Likwidacyjne		57⅞
Obligacje Skarbowe 4%.		68⅝
Koleje Rosyjskie		85¼
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78½
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		58½
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-em		125¼
„ „ „ 2-em		123¾
Żyto na targu „		52¼
dto „ dostawę		50
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		121 80
„ Hamburg		89 90
„ Paryż		48 50
Pożyczka Narodowa		68 10
5% Metaliki		62
Akcje Banku Kredytowego		293 80

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 866. *Департаментъ Земледѣлія и Сельской Промышленности.*

На основаніи 137 ст. Уст. о пром. фабр. и зав. (Т. XI Св. Зак. изд. 1857 г.), объявляетъ, что въ оный, 14 сего Января, поступило прошеніе Капитана на Гвардейской Артилеріи, Александра Энгельгардта, о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на изобрѣтенную машину, подъ названіемъ: „конный приводъ."

3—3 Г. Варшава, 20 Января 1869 года.

N. D. 1157. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдльцу.*

Объявляетъ для всеобщаго свѣдѣнія, что Мошко и Берко Сольманы проживающіе въ дер. Рыки за недозволенное и неправильное врачеваніе окончательнымъ приговоромъ Люблинскаго Уголовнаго Суда отъ 18 (30) Ноября пр. г. присуждены денежному взысканію въ количествѣ 15 р. с. и полицейскому надзору на два года.

Г. Сѣдлецъ, 30 Янв. (11 Февр.) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Александровичъ.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że Moszko i Berko Solmany zamieszkali we wsi Ryki, za niegozwolone i błędne leczenie, wyrokiem ostatecznym Sądu Kryminalnego w Lublinie z d. 18 (30) Listopada r. z. skazani zostali na karę pieniężną po rs. 15 i dwuletni dozór policyjny,

Siedlce, d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. 1118. *Судъ Исправительной Полиціи въ Петроковѣ.*

Въ исполненія существующыхъ законовъ, обьявляетъ симъ, что Кацперъ Кравчикъ, земледѣлецъ деревни Лихавы гмины Воля Вежикова Ласкаго Уѣзда, за недозволенное и неправильное врачеваніе, приговоромъ Апеляціоннаго Суда Царства Польскаго отъ 7 (19) Октября 1868 г. вошедшимъ уже законную силу, на основаніи статіи 576 уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ 1847 г. подвергнутъ денежному взысканію въ количествѣ десяти рублей серебромъ, и отданъ подъ надзоръ полицейскій срокомъ на два года.

Петроковъ дня 10 (22) Января 1868 г.

Предсѣдательствующій Судья, Хмеленскій.

* * *

W wykonanie obowiązujących przepisów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Kacper Krawczyk gospodarz rolny, we wsi Lichawie, gminie Wola Wężykowa, powiecie Łaskim, okręgu Szadkowskim zamieszkały; za niedozwolone i błędne leczenie wyrokiem prawomocnym Sądu Apelacyjnego Królestwa pod datą 7 (19) Października r. z. zapadłym, na karę pieniężną rs. 10 i na oddanie pod dozór policyjny przez lat dwa trwać mający, skazany został.

Petrokow d. 10 (22) Stycznia 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 1317. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Zawiadamia, iż przeszedłszy z posady Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, na obecnie zajmowaną posadę Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku, wszelkie akta i sprawy przez osoby prywatne do prowadzenia mu jako Patronowi powierzone, jako też i akta po byłych Patronach do zachowania mu oddane, do dalszej asserwacji Stanisławowi Chyczewskiemu Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Płocku w mieście Płocku urzędującemu, oddał, do którego strony interesowane po odbiór takowych lub umówienie się o dalsze popieranie spraw zgłosić się powinny.

Płock d. 7 (19) Lutego 1869 r.

1—1 Kajetan Chodecki.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE

N. D. 1323. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu zejścia z tego świata:

1. W dniu 17 (29) Września 1868 r. Julianny z Schilerów Polzenius, współwłaścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 1508*A*.

2. W dniu 27 Października (8 Listopada) 1868 r. Karola Roesler, właściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 584, oraz dóbr ziemskich w jurisdykcji Sądu Pokoju w Gąbinie położonych, to jest: *a* Pacyna, z przyległościami i fabryką cukru w folwarku Model; *b* Wola Paczyńska z przyległościami i przynależytościami, tudzież właściciela dwóch włók gruntów i zarośli w dobrach Kamień w jurisdykcji tegoż samego Sądu leżących.

Toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, wyznaczyłem termin na dzień 17 (29) Maja 1869 r., w którym wszyscy spadkobiercy, wierzyciele i legatarjusze zgłosić się i prawa swoje w księgach wieczystych wymienionych nieruchomości Warszawskich i dóbr ziemskich meldować winni.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1868 r.

Józef Zbikowski.

N. D. 1319. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po nastąpionej śmierci:

1. W dniu 28 Stycznia 1868 r. Jana Brzezińskiego, współwierzyciela sumy rsr. 9,000 w dziale IV pod Nr. 23 wykazu hypotecznego nieruchomości Warszawskiej Nr. 495 ubezpieczonej.

2. W dniu 22 Lutego 1868 r. Małki Magdaleny z Kaftalów Heller, wierzycielki sumy rsr. 10,000, z większego kapitału rsr. 33,267 kop. 25 w dziale IV pod Nr. 14 nieruchomości Warszawskiej Nr 2177 i Nr. 1809 *d.* intabulowanego pochodzącej

W dniu 7 (19) Stycznia 1869 r. Felicji z Salingerów Goldstand, właścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 796; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznaczony jest termin na dzień 2 (14) Września 1869 r. w kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta.

1—1 Stanisław Jasiński.

N. D. 1322. *Rejent Kancelaryi Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu zejścia z tego świata:

1. W dniu 31 Marca 1866 r. Adama Nowickiego, wierzyciela rsr. 1,500 na nieruchomościach Warszawskich Nr. 455 i 456 pod poz. 16, oraz Nr. 2656 i 2657*A*. pod poz. 1 działu IV ubezpieczonych.

2. W dniu 12 Listopada 1868 r. Ignacego Załuska, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1424 położonej.

3 W dniu 8 Lutego 1869 r. Jana Kosztulskiego, wierzyciela sum rsr. 900 pod Nr. 11 i rsr. 450 pod Nr. 14 działu IV na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2391*B*. czystym wpisem, oraz sposobem ostrzeżenia z procentem 5% od dnia 1 Stycznia 1868 r. i kosztów na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2392 przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 30 na marginesie działu IV uczynione, zabezpieczonych.

Toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, wyznaczyłem termin na dzień 19 (31) Sierpnia 1869 roku, w którym wszyscy spadkobiercy, legatarjusze i wierzyciele zgłosić się i prawa swoje w księgach wieczystych wymienionych nieruchomości meldować winni.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1869 r.

1—1 Józef Zbikowski.

N. D. 1321. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zmarłych:

1. Aleksandrze Gostyńskim, wierzycielu rsr. 900 na dobrach Jajkowice z Okręgu Rawskiego.

2. Stanisławie Garbaczewskim, wierzycielu rsr. 1,138 kop. 50 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1173*A*.

3. Józefie Skarzyńskim, współwierzycielu sumy rsr. 6,300 i ścieśnienia do niej przywiązanego, na nieruchomości Warszawskiej Nr. 52.

4. Amalji z Kampratów 1 o ślubu Schweitz 2-o Kalinowskiej, właścicielce nieruchomości Warszawskiej Nr. 854.

5. Marcelim Pińskim, współwierzycielu sumy rsr. 1,350 na dobrach Mikołajczewice czyli Mikołajki z przyległościami Cwiatrzyce i Krajątki z Powiatu Brzeskiego.

6. Ezechielu Kruszewskim, współwłaścicielu dóbr Babice i Kaźmierz z Powiatu Zgierskiego, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin co do Gostyńskiego na dzień 13 (25) Maja 1869 r., zaś co do innych na dzień 23 Sierpnia (4 Września) 1869 r. w kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 12 (24) Lutego 1869 r.

1—1 Stanisław Tyrchowski.

N. D. 1318. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Ogłasza, iż z powodu skonu:

1. Florjana Majewskiego, wierzyciela sumy rsr. 300 na nieruchomości Nr. 323 w mieście Płocku zahipotekowanej, i

2. Szyi Lejzera Koniga, właściciela nieruchomości Nr. 17, 21, 416 w mieście Płocku, współwłaściciela nieruchomości Nr. 121 i zastawnika nieruchomości pod Nr. 17 w temże mieście Płocku położonych, oraz wierzyciela sum: na nieruchomości Nr. 17 w mieście Płocku i dobrach: Gora, Kanigowo z Płockiego, Majki, Szczechowo z Mławskiego i Głuchowko, Bęklewo Izydory lit. E. z Lipnowskiego zahipotekowanych; toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na dzień 2 (14) Września 1869 r. godzinę 10 rano w mej kancelarji w mieście Płocku wyznaczyłem.

Płock d 7 (19) Lutego 1869 r.

1—2 Kajetan Chodecki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 882. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ симъ, что 27 Февраля (11 Марта) 1869 г. съ 12 часовъ утра, будутъ производиться изустные торги, на продажу поземельныхъ участковъ состоящихъ въ вѣдѣніи казны, а именно:

1. Въ Варшавскомъ Уѣздномъ Управленіи: на продажу по-бернардинскаго сѣнокоснаго луга въ селѣ Чернаковѣ, отъ суммы 698 р. 43¼ к.

2. Въ Ловичскомъ Уѣздномъ Управленіи: на продажу занятыхъ отъ монастыря Ловичскихъ дѣвицъ Бернардинокъ:

а) Участка пахатной земли и пастбища заключающихъ 3 морга, 90 прентовъ, отъ суммы 885 руб.

б) Луга подъ названіемъ Костка, занимающаго 5 мор., $173^{43}/_{100}$ прентовъ отъ суммы 1,246 р. с. 87½ коп.

3. Въ Влоцлавскомъ Уѣздномъ Управленіи: двухъ по-доминиканскихъ земельныхъ участковъ въ м. Брестѣ Куявскомъ, заключающихъ 2 мор. 67 пр., отъ суммы 132 руб. 19 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить квитанцію Губернскаго или Окружнаго Казначейства, во взносѣ залога, наличными деньгами и другими гарантированными Правительствомъ, принимаемыми въ залогъ билетами, въ томъ числѣ, ликвидаціонными и закладными Кредитнаго Общества листами, по номинальной ихъ цѣнѣ, въ размѣрѣ 1/10 части выше означенныхъ оцѣночныхъ суммъ.

Прочія условія помѣщены въ оповѣщеніяхъ о торгахъ на продажу помонастырскихъ земельныхъ угодій, напечатанныхъ въ N. 11 Варшавскихъ Губернскихъ Вѣдомостей, 57 Варшавскаго Дневника, 66 Польской Газеты и 66 Ежедневнаго Курьера съ 1868 года.

Ближайшія поясненія будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ подлежащихъ Уѣздныхъ Управленіяхъ.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r. o godzinie 12 w poludnie, odbywać się będzie głośna in plus licytacja, na sprzedaż gruntów i łąk zajętych w zawiadywanie Skarbu, a mianowicie:

1. W biurze Naczelnika Powiatu Warszawskiego: na sprzedaż łąki po-Bernardyńskiej we wsi Czerniakowie, rozległości 2 morgi, 250 pręt., od sumy rs. 698 k. 43¼.

2. W biurze Naczelnika Powiatu Łowiczskiego: na sprzedaż zajętych po klasztorze PP. Bernardynek w Łowiczu:

a) Gruntu i pastwiska obejmujących przestrzeni mor. 3 pręt. 90, od sumy rs. 885.

b) Łąki Kostka zwanej obejmującej przestrzeni mor. 5, pret. $173^{43}/_{100}$ od sumy rubli sreb. 1,246 k. 87½.

3. W biurze Naczelnika Powiatu Włocławskiego, dwóch po dominikańskich kawałków gruntu ornego w mieście Brzeście Kujawskim, zawierających morgów 2 pr. 67, od sumy rs. 132 kop. 19.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest przedstawić kwit kasy gubernialnej lub okręgowej. na złożone vadium w gotowiźnie, listach likwidacyjnych, albo też innych papierach Cesarstwa i Królestwa, wreszcie listami zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podług nominalnej ich wartości, wynoszące 1/10 część sumy warunkowej.

Inne warunki objęte są w ogłoszeniach na sprzedaż realności po klasztornych, zamieszczonych w Nr. 11 Warszawskich Gubernialnych Wiadomości, 57 Dziennika Warszawskiego, 66 Kurjera Codziennego z roku 1868.

Bliższe objaśnienia interesowani otrzymać mogą każdodziennie z wyjątkiem świąt i niedziel w godzinach służbowych, w biurach właściwych Naczelników Powiatowych.

Г. Варшава, Января 27 дня 1869 года.

Асесоръ, Добошинскій.

3—3 Дѣлопроисводитель, Шумлянскій.

N. D. 1341. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Na sprzedaż do rozbioru dwóch przystawek drewnianych deskami krytych od tyłu oficyny murowanej bezpozwolenia wystawionych na posesji Nr. 1204 odbędzie się w dniu 20 Lutego (4 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe w kancelarji Komisarza Adwinistrazyjnego cyrkułu 7 i 8, licytacja głośna in plus od kwoty rs. 1 do której przystępujący vadium w ilości rs. 1 złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego cyrkułu 7 i 8 przejrzeć może.

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1869 r.

Zupoważnienia p. o. Prezydenta, Radny Magistatu, Luceński.

1—1 za Naczelnika Kancelarji, Dawidowski.

N. D. 1305. *Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.*

Podaje niniejszem do wiadomości, że na przerobienie dachu na pawilonie gabinetu Zoologicznego w Warszawie, odbędzie się w dniu 28 Lutego (12 Marca) r. b. w Kancelarji Okręgu Naukowego in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje. Anszlagiem na powyższą robotę oznaczona jest suma rsr. 2,875 kop. 71¼.

Deklaracje do tej entrepryzy przedstawiane być mają w Kancelarji Okręgu w dniu wyżej oznaczonym do godziny 2 z południa; po upływie tego czasu, żadne deklaracje przyjęte nie będą. Anszlag i warunki licytacyjne powyższej roboty, przejrzane być mogą każdego dnia w Kancelarji Okręgu w godzinach biurowych.

Deklaracje winny być pisane na papierze stemplowym ceny kop 75, podług wzoru poniżej zamieszczonego, napisane zaś w innej formie lub pomazane albo poskrobane, przyjętemi nie będą.

Do deklaracji powinno być dołączone vadium w ilości rubli srebrem czterysta, a to w gotowiźnie albo w papierach publicznych podług kursu lub wartości, oddzielnemi rozporządzeniami oznaczonych, albo nakoniec powinien być złożony kwit kasy Rządowej przekonywający o wniesieniu do tej entrepryzy vadium w powyższej ilości. W godzinie wyżej oznaczonej nastąpi otwarcie przyjętych deklaracji, na skutek czego, konkurent odstępujący największy procent dla Skarbu uznany będzie za utrzymującego się przy entrepryzie.

Warszawa d. 11 Lutego 1869 r.

p. o. Dyrektora Kancelarji, Michniewicz.

Naczelnik Wydziału, Sieczkowski.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia przez Kancelarją Okręgu Naukowego Warszawskiego z dnia r. b. w N-rze Dziennika Warszawskiego zamieszczonego, podaję niniejszą deklarację, którą obowiązuję się uskutecznić przerobienie dachu na pawilonie gabinetu Zoologicznego w Warszawie, odstępując od sumy anszlagowej obliczonej na rs. 2,875 kop. 71¼ procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego procentu od sta), poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit kasy na złożone vadium lub vadium w gotowiźnie, albo w papierach publicznych (wymienić ich nazwę) załączam.

Stałe moje zamieszkanie pod Nr przy ulicy pisałem w dnia 1869 roku.

N. D. 378. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7, postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnienia przez Dyrekcję Główną udzielonego, dobra ziemskie miasto Bełżyce z wsiami Wzgórze i nomenklaturami Podole i Zastawie, z wszelkiemi do nich przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu i Powiecie Lubelskim, Gubernji Lubelskiej, zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, sumą rs. 19,053, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 roku, poczynając od godziny 10-tej z rana, w Kancelarji Hypotecznej Walerego Głowackiego, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Lubelskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 35,955, w gotowiźnie lub listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 204,006 kop. 37½.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej, wedle których nowo nabywca uiści szacunek w tym sposobie:

a) Potrąci sumę vadjalną podług jej wartości na gotowiznę obróconą.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane z art. 41 z ustępu 1, 2, 3, prawa hypotecznego z roku 1818, o ileby takowe oddzielnie uiścił.

c) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredyto-

wego Ziemskiego w ilości, jaka w dniu sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia.

d) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji złoży w depozyt Banku Polskiego, w gotowiźnie lub listach zastawnych z bieżącemi kuponami *w imiennej wartości* pod rygorem relicytacji.

W końcu uprzedza interesentów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne lub uroczystość galowa dworska I go rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tego samego Rejenta.

Lublin dnia 2 (14) Stycznia 1869 roku.

Prezes, Bieliński.

3—3 p. o. Pisarza, Illustrowski.

N. D. 1212. Новогеоргіевское Крѣпостное Инженерное Управленіе.

На основаніи предписанія Начальника Инженеровъ Варшавскаго Военннаго Округа, въ крѣпости Новогеоргевской въ таможнемъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи, имѣетъ производится сего Февраля мѣсяца 17 (1) Марта въ 11 часовъ утра публичный торгъ безъ переторжки на продажу пришедшихъ въ совѣршенную негодность отъ употребленія при работахъ и по другимъ случаямъ инструментовъ, при пасовъ, казаршенной мебѣли и прочихъ вещей, желающіе участвовать въ этомъ торгѣ должны имѣтъ гербовую бумагу достоинства въ 20-ть копѣекъ для написанія прошенія о допущеніи къ торгу и представленія при ономъ залога въ 1/3 часть, огрепочной суммы всего два рубли семьдесять пять копѣекъ, подробныя условія на означенную продажу, можно видѣтъ въ Новогеоргіевскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи находящемся въ Новогеоргіевской Крѣпости.

Новогеоргіевскъ дня 6 Февраля 1869 г.

Начальникъ Управленія,

3—3 Инженеръ Полковникъ, (. . . . .)

N. D. *1327. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Urszuli Anny z Kamińskich i Izydora małżonków Zacharjasiewiczów obywateli w Warszawie pod Nr. 1854 dawniej, a obecnie w mieście Grodisku Powiecie Grodiskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 z procentem 5% od dnia 7 Czerwca n. s. 1868 r. i kosztów egzekucyjnych od Katarzyny z Kwiatkowskich Rybickiej po niegdy Juljanie Rybickim urzędniku pozostałej wdowy, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1453 położonej, w mieście Radomiu Powiecie i Gubernji Radomskiej zamieszkałej, protokułem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r., w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1453 przy ulicy Śliskiej na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 3 kop. 30 do szpitala S-go Kazimierza w Warszawie w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym VIII. w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do Katarzyny Rybickiej po niegdy Juljanie Rybickim urzędniku pozostałej wdowy należąca, zaś stosownie do kontraktu urzędowego przed Stanisławem Jasińskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1868 r zeznanego wydzierżawiona na lat 2 poczynając od dnia 8 Października novi stili 1868 r. do tejże daty 1870 r. Stanisławowi Otrębus za sumę po rs. 1,651 kop. 93½ rocznie opłacać się winno z wyłączeniem dwóch lokali na pierwszem piętrze i w posiadaniu tegoż Stanisława Obrębus zostająca, księgę wieczystą mająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadr. 2,728 czyli arszynów 2182⅖ mieć mogąca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana, frontowa wraz ze skrzydłem o parterze, pierwszem piętrze, mieszkaniach poddasznych i piwnicach sklepionych o pięciu kominach murowanych nad dach dachówką holenderką kryty wyprowadzonych.

2. Oficyna z prawej strony podwórza masiv murowana o parterze, piętrze oraz piwnicach, dachówką karpiówką kryta o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonych.

3. Oficyna w poprzek dziedzińca z drzewa zbudowana ze ścianami szczytowemi masiv murowanemi, o parterze, piętrze i mieszkaniach poddasznych, blachą żelazną kryta o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

4. Oficyna z lewej strony podwórza o parterze i pierwszem piętrze o jednym kominie murowanym nad dach dachówką karpiówką kryty wyprowadzonym.

5. Kloaka z drzewa na wzniesieniu postawiona, tekturą smołowcową kryta o trzech drzwiach.

6. Komórki z drzewa w słupy postawione tekturą smołowcową kryte o dwóch drzwiach.

7. Domek dla stróża z drzewa w słupy postawiony blachą żelazną kryty o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

8. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane z rynsztokami w środku którego jest studnia balami cembrowana z wachadłem żelaznem i dół na wapno balami drewnianemi kryty.

W nieruchomości tej oprócz 3 mieszkań zajmowanych przez Dzierżawcę zięcia dłużniczki Piotrowskiego i rządcę domu Tomaszewskiego mieści się 28 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Izydora Karścickiego Patrona w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce Wojciecha Brochockiego Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom dnia 4 (16) Stycznia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 10 (22) Stycznia 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 czynności swe odbywającego w Wydziale I-ym o godzinie 10 z rana dnia 11 (23) Marca 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Izydor Karśnicki Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. *1287. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Andrzeja Gulińskiego, archiwarjusza akt dawnych Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 616 mieszkającego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 z procentem 6% od dnia 15 (27) Lipca 1867 r., i kosztów od Roberta i Aleksandra małżonków Ejchler obywateli, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 616 położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 28 Sierpnia (9 Września) 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej, przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i aresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Danielewiczowskiej, pod Nr. 616, w Cyrkule Policyji Wykonawczej i Administracyjnym III pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I. w Warszawie, na gruncie dziedzicznym, szerokości frontowej około łokci 75, długości w głąb około łokci 102 położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Roberta i Aleksandry małżonków Ejchler należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze i dwóch piętrach dachówką, a w części blachą żelazną kryty, 5 kominów murowanych mający, przed domem tym oprócz wina dzikiego, są 4 drzewka bzu i jedna akacja, każde sztachetkami drewnianemi ogrodzone.

2. Oficynka masiv murowana, o parterze i piętrze, blachą żelazną kryta, z kominem murowanzm.

3. Kloaka masiv murowana tektórą smołowcową kryta.

4. Budynek z drzewa dachówką kryty, mieszczący w sobie skład cukru i wozownią.

5. Budynek masiv murowany o parterze i suterynach blachą żelazną kryty.

6. Budynek masiv murowany parterowy, blachą żelazną kryty, z kominem blaszanym.

7. Oficyna masiv murowana o parterze i dwóch piętrach, tekturą kryta, z kominem dużym murowanym, na farbrykę przeznaczona, pod budynkiem tym są piwnice murowane.

8. Oficyna masiv murowana o parterze i 1 piętrzę dachówką kryta, 6 kominow murowanych mająca, pod połową tej oficyny są piwnice murowane.

9. Przystawka o parte i piętrze tekturą kryta.

10. Budynek kotłownia zwany, którego dwie ściany są murowane, a z dwóch stron bez ścian, w środku urządzona kotłownia murowana i piec murowany, blatami żelaznemi obity, dach w części deskami, w części blachą żelazną, a w części smołowcem kryty.

11. Dom masiv murowany, o parterze i jednym piętrze dachówką kryty, trzy kominy murowane mający, pod domem tym są piwnice murowane i sklepione.

12. Mur około łokci dziewięć wysoki, w którym jest brama żelazna dwuskrzydłowa pod wystawką murowaną, blachą żelazną kryta.

13. Budynek murowany parterowy blachą żelazną kryty, z kominem żelaznym, w budynku tym mieści się mieszkanie dla stróża.

14. Budynek murowany blachą żelazną kzyty, w którym mieszczą się dwie stajnie i wozownie.

15. Dziedzińce dwa i małe podwórko, wszystko kamieniem polnym brukowane.

16. Studnia drzewem cembrowana, z pompą drewnianą i korbą żelazną.

W nieruchomości tej jest dziesięciu lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rzączącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przerzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I. w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 16 (28) Listopada 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 1 (13) Lutego 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 27 Listop. (9 Grud.) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 27 Listop. (9 Grud.) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał wyrokiem z dnia 29 Lutego (12 Marca) 1868 roku, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości w Warszawie Nr. 616 wyznaczył na dzień 10 (22) Maja tegoż roku w którym takowa za sumę rs. 15,000 przygotowawczo Łąckiemu Mecenasowi przysądzoną została.

Następnie wyrokiem daty powołanej, termin do sprzedaży stanowczej, oznaczonym był na dzień 10 (22) Września 1868 r. lecz z przyczyny sporów w przedmiocie taksy między wierzycielem popierającym Gulińskim a Bankiem Polskim wierzycielem również wiedzionych spełzł bezskutecznie.

W trakcie swych sporów inny wierzyciel hypoteczny sumy rs. 15,000 Adolf Laëssig wystąpił przeciwko Gulińskiemu o subrogacją i zyskał w Trybunale Cywilnym Warszawskim dnia 25 Października (6 Listopada) tegoż roku wyrok podstawiający go w miejsce i prawa Gulińskiego, do dalszego popierania sprzedaży, na mocy więc tego wyroku po rozsądzeniu sporu względem taksy wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego daty 27 Listopada (9 Grudnia) i sporządzenie onej przez wyznaczonych biegłych Trybunał wyrokiem iłacyjnym z dnia 3 (15) Lutego 1869 r. na powództwo Adolfa Laëssig w mieście Dreznie w Królestwie Saskiem mieszkającego, zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 1776a. u Józefa Piwońskiego Adwokata który sprzedaż dalej i na teraz w imieniu Laëssiga popiera, obrane mającego i u którego zbiór objaśnień i warunki przejrzeć można, nowy termin do sprzedaży stanowczej i ostatecznej przeznaczył na dzień 10 (22) Marca r. b. 1869 godzinę 10 z rana. W jakim licytacja odbędzie się w Wydziale I. Trybunału i rozpocznie się od ⅔ części szacunku przez biegłych wynalezionego, czyli od sumy rs. 40,904 kop. 63.

Warszawa d. 10 (22) Lutego 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. *1218.* *Калишское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго производиться будутъ 24 Февраля (8 Марта) с. г., въ часъ по полудни публичные поустные торги (in minus), на поставку продовольственныхъ припасовъ для арестантовъ содержащихся въ Калишской тюрмѣ, съ 1 (13) Марта по конецъ настоящаго года, съ опредѣленной предложеніемъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ отъ 25 Января с. г. за № 894, цѣны въ двѣнадцать копѣекъ серебромъ, за дневную порцію арестанта.

Желающіе принять на себя упомянутую поставку, обязанъ явиться въ назначенное выше мѣсто и срокъ съ свидѣтельствомъ мѣстнаго полицейскаго Начальства своей благонадежности и съ залогамъ на сумму 750 руб. наличными деньгами, закладными листами бумагами, дозволенными изъ существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

О прочихъ условіяхъ, можно будетъ узнатьвъ Военно Полицейскомъ Отдѣленіи Калишскаго Губернскаго Правленія ежедневно, исключая праздничныхъ и табельныхъ дней.

Калишъ дня 6 Февраля 1869 года.
за Вице-Губернатора,
Совѣтникъ, (. . . . .)

N. D. 896. *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ симъ, что вслѣдствіе отзыва Финансоваго Управленія отъ 14 Января сего 1869 г. з. N. 22638/10972, 25 Февраля (8 Марта) с. г., въ 12 часовъ утра въ присутствіи его будутъ производиться публичные торги на продажу лѣса поваленнаго и оставшагося еще на корнѣ на отдѣльно расположенномъ пространствѣ, III округа дачи Длугосебло. Удржинскаго Лѣсничества Торги начнутся отъ оцѣночной суммы 721 р. 44 к. и оставутся за предложившимъ самую большую сумму. Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны представить въ Главное Казначейство, Польскій Банкъ, или же въ Губернское Казначейство залогъ, въ количествѣ 73 р., семьдесять три рубля наличными деньгами, заемными или ликвидаціонными листами, или же другими казенными билетами по курсу утвержденному Министерствомъ Финансовъ съ принадлежащими къ онымъ купонами и квитанцію казначейства на представленный залогъ въ вышеозначенной суммѣ предъявить въ присутствіи Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра 25 Февраля (8 Марта) 1869 года.

Условія для торговъ и контрактные кондиціи, желающіе торговаться могутъ видѣть ежедневно въ канцеляріи Ломжинскаго Губернскаго Правленія въ гор. Ломжѣ и Удржинскомъ Лѣсномъ Управленіи, мѣстная лѣсная стража желающимъ, подробно покажетъ лѣсъ на мѣстѣ, такъ какъ въ послѣдствіи, никакія жалобы на недочеты неправильную оцѣнку, несоотвѣтственное количество лѣса, или какую либо убыль со дня составленія таксы не будутъ приняты въ уваженіе, а тотъ за кѣмъ останутся торги, обязанъ уплатить сполна всю предложенную имъ сумму въ назначенныхъ для того срокамъ.

Г. Ломжа, Января 25 дня 1869 г.
за Вице Губернатора, Собецкій.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ,
3—3 Мацкевичъ.

N. D. *380. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarz. Kred. Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, wystawione są na sprzedaż pierwszą przymusową przez licytację publiczną, która odbędzie się w mieście Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny w Kancelarjach Hypotecznych poniżej wymienionych.

1. Biała część IIa z papiernią Kopiec, w kontrowersie ze Skarbem będącą z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,206 kop. 14, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,550, termin sprzedaży d. 3 (15) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

2. Borzykówka, z wszystkiemi przynależyt., lecz z wyłączeniem uwłaszonych gruntów włościańskich, w Ogu Nowo Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 361 k. $75\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,575, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

3. Cadów Cadówek, z folwarkiem Podswiersk i młynem zwanym Nadrożny, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w O-gu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 884 kop. 96, vadium do licytacji rs. 2,100. licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,450, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Łopuskim Zenonem.

4. Cielętniki, z przyległościami Raczkowice, Nowawieś, Borzykówka, vel Brzozówka, z pustkowiami Zalas i Igraców i z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Ogu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 854 kop. 32, vadium do licytacji rub. sr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,975, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

5. Dąbrówki, z wszystkiemi przyległościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 258 kop. 69, vadium do licytacji rsr. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,325, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem Alfonsem Paszkowskim.

6. Działoszyn miasto, z wsiami Trembaczów, Niwiska, Szczyty, Raciszyn, z folwarkami: Działoszyn, Sadowiec, Zalesiaki, oraz z osadą Zalesiaki i z wszystkiemi przynależytościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, lecz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego spodziewanego za zniesione powinności miejskie, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 7 580 kop. $47\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 18,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 91,225, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

7. Dzierzbin, składające się z wsi i folwarku Dzierzbin, z kolonji Zamąt, z kolonji Danowiec vel Zdanowiec, z gruntów do probostwa i lasów, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem gruntów włościańskich, w O-gu Kaliszskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,187 kop. 62, vadium do licytacji rs. 5,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 26,900 termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim

8. Gajewniki, z kolonjami: Kraszęcin i Kęszyce, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 490 kop. $68\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,050, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

9. Goslawice, Zalesie, Widawka i Kuźnica, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,419 kop. 35, vadium do licytacji rs. 3.000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,850, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

10. Huta Walenczowska, z wszystkiemi przynależytościami z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 673 kop. $35\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,550, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zenonem Łopuskim.

11. Jastrzębniki i Poklęków, dwoma księgami hypotecznemi objęte, z wszystkiemi przyległościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Kaliszskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,054 kop. 54, vadium do licytacji rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 29,300, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

12. Jerzów, z folwarkiem Gatki, Ruda z młynem i kolonją Felików, z wszystkiemi przyległościami lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 879 kop. $55\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,575, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Edwardem Milewskim.

13. Kłobukowice i Kuchary, z wszystkiemi przynależyt., lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,002 kop. 51, vadium do licytacji rsr. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,925, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 roku przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

14. Kłoniszew część A, B, oddzielnemi księgami hypotecznemi objęte, z wszystkiemi przyległościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 515 kop. 56, vadium do licytacji rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,100, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilchelmem Grabowskim.

15. Kościelec, składające się z folwarku Kościelec i Madalin, oraz z wsi Kościelec, z przyległościami Maryanka, Madalin, Karolin vel Palestyna, z wszystkiemi przynależytościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,283 kop. $43\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,650, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Jozefem Kowalskim.

16. Krasice i Wierzchowiska, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 1,803 kop. 33, vadium do licytacji rsr. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,250, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

17. Kostzyce, z przyległościami Głowaczewice, Przymiłów A, Bugaj i część Lichawy A, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 402 kop. $32\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs, 825, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,700, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

18. Kuźnica Stara, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 280 kop. $89\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rsr. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 3,625, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Zenonem Łopuskim.

19. Luboinka A, B, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 688 kop. 18, vadium do licytacji rsr 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 8,325, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

20. Łeszczyn Burdynowski, z posadą leśną Teklin, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Sieradzkim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynosza rs. 946 kop. 24, vadium do licytacji rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,825, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 r.. przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

21. Magnusy Aa, G, H, J, A, b, M, N, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 364 kop. $72\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rub. sr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 4,350, termin sprzedaży dnia 4 (16) Listopada 1869 r,, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

22. Małagórka i Dylów B, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 570 kop. 83, vadium do licytacji rsr. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 6,775, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

23. Niedospielin, z folwarkiem Władysławów i wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 890 kop. 74, vadium do licytacji rsr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,025, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

24 Paskrzyn inaczej Paszklin zwane, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,157 k. 72, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13,625, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

25. Piaszczyce i Kuchary, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 579 kop. 86, vadium do licytacji rub. sr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,475, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

26. Prusicko, składające się z folwarku i wsi Prusicko, z wsi Kuznica, młyna i karczmy Almierz, z kolonji: Rybaki, Moczydła, Gość czyli Gwoździec, Płaczki, Żychy, z osad Mieroszowy i Przyręby, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,415 kop. $81\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 30,225, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

27. Rędziny A, B, składające się z folwarku Rędziny, Marjanka, z osad Ołowianka, Wygoda i wsi Rędziny, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,038 kop. $34\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,375, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

28. Rożny, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 516 kop. $46\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,100, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

29. Rząsawy, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 211 kop. $34\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rub. sr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,200, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

30. Sekursko, z przyległościami Magdalenki, Bugaj i Cechi, z wszystkiemi przyległościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 445 kop. 99, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,750, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

31. Skarzyn, składające się z wsi zarobnej i folwarku Skarzyn, z folwarku Skarzynek, z kolonji Czachulec stary i nowy, Niedźwiady, Maryanów, wraz z połową lasów, dawniej wspólnie należących do dóbr Siewieruszki, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,108 kop. 10, vadium do licytacji rs. 5,250, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 23,475, termin sprzedaży d. 5 (17) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc Ziem. Zenonem Łopuskim.

32. Słomów górny, do których należą Radyczyn A, Trzemsze B, i kolonja Józefina, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 582 kop. 70, vadium do licytacji rsr. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,725, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

33 Sobieszki lit. A, z pustkowiami Wesółka, Figas, i z trzecią częścią Holendrów

Marcinkowskie zwanych, z szystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 513 kop. 41, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 6,300, termin sprzedaży dnia 5 (17) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

34. Spendoszyn, z łąką i wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 638 kop. 18, vadium do licytacji rsr. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,550, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zenonem Łopuskim.

35. Stawiszyn miasto, z wsiami: Długa, Kiączyn, Wyrów, Sołectwo i Wójtostwo w Wyrowie, z wszystkiemi przynależytościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, lecz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za zniesione powinności miejskie w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,518 kop. 66, vadium do licytacji rs. 9,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 39,200, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

36. Stare Miasto, składające się: z folwarku i wsi Stare miasto wraz z Wójtostwem, z wsi i folwarku Barczygłów, z wsi i folwarku Modła Królewska, z wsi i folwarku Modła Księża, z wsi i folwarku Wilków z wiatrakiem, z wsi i folwarku Główiew, z wsi i folwarku Rumin z wiatrakiem, z wsi i folwarku Lisiec Wielki, z folwarku Glinka i Morzysław wraz z Wójtostwem, z Wójtostwa Borzętów w mieście Koninie, z młynów: Posoka, Niklas, Lisiec Wielki, Golanka i Glinka, z rybołóstwa na rzece Warta przy brzegach Starego miasta, dotykających, wraz z lasami w obrębie dóbr położonemi i z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskim, w Okręgu Konińskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 5,593 kop. 56½, vadium do licytacji rs. 12,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 67,075, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

37. Strzelce, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 934 k. 14½, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,975, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Edwardem Milewskim.

38. Sulmówek Chrostny, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 218 k. 76½, vadium do licytacji rs. 480, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,825, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

39. Swierczyńsko, z częścią wsi Gieski A, i z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 781 kop. 80, vadium do licytacji rs. 1,875, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,675, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

40. Szadek i Przedzeń, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Kaliskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 809 kop. 95, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,425, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

41. Szarów Pański, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 121 kop. 73, vadium do licytacji rs. 375, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,425, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Wilhelmem Grabowskim.

42. Wikłów, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 224 kop. 90, vadium do licytacji rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,900, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

43. Wola Blakowa D, z wszystkiemi przynal., lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 102 kop. 83, vadium do licytacji rs. 330, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1325, termin sprzedaży d. 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

44. Wola Czarniska, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 216 kop. 25, vadium do licytacji rs. 675, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,925, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kan. Ziem. Zenonem Łopuskim.

45. Wola Życińska, z przyległością Błonie i z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 975 kop. 77, vadium do licytacji rs. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,200, termin sprzedaży dnia 6 (18) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

46. Wrząca Mała, składające się z folwarku Wrząca mała, z kolonji wieczysto-czynszowych Kaczyniec Dąbrowa i Xawerów z osady czynszowej młynarskiej i z lasów przyległych, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Konińskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,023 kop. 55, vadium do licytacji rs. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,075, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

47. Wyczerpy, z łąkami od miasta Częstochowy nabytemi, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 412 kop. 6, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,950, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

48. Wola Bykowska, składające się z folwarku i wsi Woli Bykowskiej i z wsi Karlin, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 391 kop. 51, vadium do licytacji rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,750, termin sprzedaży d. 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Edwardem Milewskim.

49. Wola Bachorska, składające się z folwarku tegoż nazwiska i pustkowia Truszczanka v. Truszczawka, z wszystkiemi przynależ., lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Szadkowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 173 kop. 81, vadium do licytacji rsr. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1,900, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

50. Zelgoszcz, z przyległościami, Wólka, Pągów, Klekoty A, Pągów, Klekoty Ba, Bb, i Holendry Swiatunie zwane, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Wartskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 141 kop. 56, vadium do licytacji rsr. 375, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,825, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

51. Hucisko, składające się z 2ch folwarków Hucisko i Huta i z dwóch wsi zarobnych tegoż nazwiska i z lasów, z wszystkiemi przynależytościami i z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za uwłaszczone grunta włościańskie, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 753 kop. 27½, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 9,700, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 r., przed Rejetem Kanc. Ziem. Zenonem Łopuskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, licytacja odbędzie się przed innym Rejentem który go zastąpi.

Vadium do licytacji złożyć się mające, winno być w gotowiznie, lub listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.).

Na zasadzie uwagi przy art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie listów likwidacyjnych, tudzież art. 1294 prot. 206 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, nadmienia się, że sprzedaż dóbr: Działoszyn miasto, oraz Stawiszyn miasto i dóbr Hucisko, wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego, co do dwóch pierwszych za zniesione powinności mieszczan, co do ostatnich zaś za zniesione powinności włościan, uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, że licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia likwidacyjnego.

Kalisz dnia 10 (22) Grudnia 1868 roku.

Prezes, Chełmski.

Pisarz, R. Bierzyński.

N. D. 379. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie, za zaległość w ratach Towarzystwa należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową pierwszą przez licytację publiczną, która odbędzie się w mieście Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny, w kancelarjach hypotecznych poniżej wymienionych.

1. Bieliki, z wszystkiemi przynależytościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 605 kop. 73½, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,490, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kan. Ziem. Wilhelmem Grabowskim.

2. Bradzice, z przyległościami Żaby, Koktewy, Kmieczna i Borowe, z wszystkiemi przynależytościami, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Nowo-Radomskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,855 kop. 62½, vadium do licytacji rs. 6,750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 35,990, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Zenonem Łopuskim.

3. Kopydłów, z folwarkiem Kopydłówek, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Wieluńskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,335 kop. 23, vadium rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs 16,250, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Alfonsem Paszkowskim.

4. Mikorzyce, z przyległościami Wola Mikorska i Żuny, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 641 kop. 73, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,780, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kan. Ziem. Alfonsem Paszkowskim.

5. Walenczów, z przyległościami Posadowek i Julinów, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs 2,775 kop. 97, vadium do licytacji rs. 6,750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 36,160, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kan. Ziem. Wilchelmem Grabowskim.

6. Złotkowo, do których należy wieś Młaczew, tudzież kolonje Alinowo, Dobromyśl i Józefowo, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Konińskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1291 kop. 59, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,920, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kan. Ziem. Teofilem Józefem Kowalskim.

7. Zdzieszulice górne i dolne, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Petrokowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 313 kop. 33⅓, vadium do licytacji rs. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,940, termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Edwardem Milewskim.

8. Zarembice, z wójtostwem Przyrów, z wsią Bolesławów, osadą Wygwizdów i z lasem, z wszystkiemi przynależytościami, lecz z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Częstochowskim położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,502 kop. 17, vadium wynosi rsr. 13,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 50,100 termin sprzedaży d. 8 (20) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kan. Ziem. Edwardem Milewskim.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent przed ktorym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, licytacja odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem, w miejsce nieobecnego wyznaczonym.

Vadium do licytacji złożyć się mające, winno być w gotowiźnie, lub w listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Nabywca uiści szacunek w następującym sposobie:

a. Potrąci sumę vadialną podług jej wartości na gotowiznę, jeśli będzie złożoną w listach zastawnych.

b. Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane, jeśli takowe oddzielnie zapłaci.

c) Wniesie do Kasy Dyrekcji Szczegółowej w ciągu dni najdalej 20 po licytacji:

Z dóbr Bieliki w listach zastawnych 3 okresu 2 serji z właściwemi kuponami rs. 570 i gotowizną rs. 1 k. 25½.

Z dóbr Brudzice w listach zastawnych 3 okresą 2 serji z właściwemi kuponami rs. 3,555 i gotowizną rs. 11 kop. 76½.

Z dóbr Kopydłów w listach zastawnych 3-o okresu 2 serji z właściwemi kuponami rs. 1,065 i gotowizną rs. 6 kop. 10.

Z dóbr Mikorzyce w listach zastawnych 3-o okresu 1 serji z właściwemi kuponami rs. 1380 i gotowizną rs 8 kop 75.

Z dóbr Walenczów w listach zastawnych 3-o okresu 1 serji z właściwemi kuponami rs. 270 i gotowizną rs. 6 kop. 7½ również w listach zastawnych 3 okresu 2 serji z właściwemi kuponami rs. 2,865 i gotowizną rs. 11 k. 96.

Z dóbr Złotkowo w listach zastawnych 3-o Okresu 1 serji z właściwemi kuponami rs. 435 i gotowizną rs. 8 kop. 39½.

Z dóbr Zdzieszulice górne i dolne, w listach zastawnych 3 Okresu 1 serji z właściwemi kuponami rs. 855 i gotowizną rs. 6 k. 70.

Z dóbr Zarembice w listach zastawnych 3-o okresu 1 serji z właściwemi kuponami rs. 1035 i gotowizną rs 14 kop. 66, również w listach zastawnych 3 okresu 2 serji z właściwemi kuponami rs. 9,690 i gotowizną rs. 3 k. 45½.

A to na wystąpienie z częścią pożyczki Towarzystwa Kredytowego w sumie:

Z dóbr Bieliki rs. 795.
Z dóbr Brudzice rs. 4,995.
Z dóbr Kopydłów rs. 1,500.
Z dóbr Mikorzyce rs. 2,490.
Z dóbr Walenczów rs. 4,590.
Z dóbr Złotkowo rs. 795.
Z dóbr Zdzieszulice górne i dolne rs. 1,545.
Z dóbr Zarembice rs. 17,250.

Jaka listami likwidacyjnemi w depozyt Banku Polskiego złożonemi ubezpieczoną została.

Suma wyżej co do każdych dóbr wymieniona, tak w listach zastawnych jako też i gotowiznie, wymagana jest pod rygorem relicytacji, nabywca zaś ma prawo potrącić ją z postąpionego szacunku, licząc listy zastawne z kuponem bieżącym, podług imiennej wartości.

d. Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego, zostającą przy gruncie, a to w ilości jaka po zaspokojeniu zaległości i po spłacie częściowej ad c. pozostanie do umorzenia w następnych latach.

e. Resztę postąpionego szacunku w dni najdalej 20 po licytacji, złoży w depozyt Banku Polskiego, w gotowiźnie lub w listach zastawnych z bieżącemi kuponami w imiennej wartości pod rygorem relicytacji.

Inne warunki licytacyjne, są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez nowych dalszych doręczeń w terminie, jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.).

Kalisz d. 10 (22) Grudnia 1868 r.

2—3 Prezes, Chełmski. Pisarz R. Bierzyński.

N. D. 1219. *Магистратъ Города Ловича.*

На основанiи предписанiя Варшавскаго Губернскаго Правленiя отъ 25 Января сего года за N. 508 симъ объявляется, что 25 Февраля с. г. въ 11 часу утра въ присутствiи Магистрата г. Ловича будутъ производиться торги въ сокращенномъ срокѣ посредствомъ запечатанныхъ объявленiи на отдачу въ трехъ лѣтнiй съ 1 Января 1869 г. подрядъ освѣщенiя городскихъ фонарей, начиная съ суммы 853 р. 95 к. с. (in minus). Желающiе участвовать въ торгахъ обязаны представить лично или по почтѣ въ Магистратъ гор. Ловича запечатанныя объявленiя по ниже указанной формѣ съ приложенiемъ къ оной квитанцiи казенной или городской касы на представленный залогъ 88 р. 40 коп.

Декларацiи должны быть написаны безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ четко съ обозначенiемъ прописью предложенную имъ сумму, въ противномъ же случаѣ, какъ равно не составленные по формѣ и по истеченiи срока представлены не будутъ приняты.

Подробные условiя желающимъ въ присутствiи Магистрата ежедневно за исключенiемъ праздничныхъ и табельныхъ дней могутъ быть предъявлены.

Г. Ловичъ, дня 6 Февраля 1869 г.

2—3 Президентъ, Германнъ.

Форма декларацiи.

Вслѣдствiе объявленiя Магистрата гор. Ловича отъ 6 Февраля с. г. за N. 150 симъ

обязываюсь взять въ подрядъ на три года съ 1 Января 1869 г. освѣщеніе городскихъ фанарей (здѣсь прописать цифры словами безъ ошибокъ) годичной платы подвергая себя отвѣтственности торговыхъ условій, которые мнѣ хорошо извѣстны.

Свидѣтельство на представленный залогъ 88 р. 40 к. при семъ прилагаю.

Постоянное мое жительство въ N. писано въ N. мѣсяца и года N.

(Подписать имя и фамилію).

N. D. 910. *Петроковское Лѣсное Управленіе.*

Исполняя предписаніе Финансоваго Управленія отъ 7 Января сего года за N. 3705 2/18153 Лѣсное Управленіе объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 24 Февраля (2 Марта) с. г. то есть во Вторникъ въ Лѣсномъ Управленіи въ деревни Любень, исправляющій должность Старшаго Надлѣсничаго здѣшняго лѣсничества будетъ производиться публичные торги (in minus) на возведеніе новаго жилаго дома въ усадьбѣ Подлѣснаго Стражи Любень здѣшняго лѣсничества въ деревни Сгобница.

Публичные торги на подрядъ этого дома будутъ начатые съ смѣтной суммы 758 р съ безвозмездною выдачею строеваго лѣснаго матеряла нужнаго для постройки онаго.

Желающіе приступить къ торгамъ обязанъ представить залогъ равняющійся ¼ части оцененной суммы.

О другихъ торговыхъ условіяхъ можно освѣдомится въ Лѣсномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней, гдѣ тоже могутъ быть разсмотрѣны смѣты.

д. Любень, Января 20 (Февр. 1) 1869 г.
за Старшаго Надлѣсничаго,
3—3 Хелминскій.

N.D 1144. *Магистратъ Города Ловича.*

Въ исполненіи предписанія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ 27 Января с. г. за N. 603 симъ объявляется, что 24 Февраля с. г. въ 11 часу утра въ присутствіи Магистрата будутъ производиться торги въ сокращенномъ срокѣ посредствомъ запечатанныхъ декларацій (in plus) на трехъ годичное съ 1 Января 1869 г. арендное содержаніе дохода отъ убоя скота въ городской скотобойни, принадлежащей Ловичской Городской касѣ отъ суммы 1,261 р. 69 коп. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить лично или по почтѣ въ Магистратъ города Ловича запечатанные деклараціи по ниже указанной формѣ съ приложеніемъ въ оной квитанціи казенной или городской касы на представленный залогъ 126 руб 10 коп. какъ равно свидѣтельство надлежащей власти удостовѣрнющее, что подающіе декларацію имѣетъ соотвѣтственное состояніе хорешаго повѣдѣнія совершеннолетіи, къ офиціяльнымъ подрядамъ способенъ. Деклараціи должны быть написаны безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью предложенную имъ сумму, въ противномъ же случаѣ какъ равно несоставленные по формѣ и по истеченіи срока представленные не будутъ приняты.

Подробные условія желающимъ въ присутствіи Магистрата, аа исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней могутъ быть предявлены.

Г. Ловичъ, 4 Февраля 1869 года.
3—3 Президентъ, Германъ.

Форма деклараціи.

Въ слѣдствіе объявленія Магистрата г. Ловича отъ 4 Февраля с. г. за N. 149, симъ обязываюсь взять въ арендное содержаніе съ 1 Января 1869 года, доходъ отъ убоя скота въ городской скотобойни за сумму (здѣсь прописать цифри словами безъ ошибокъ) годичной платы, подвергая себя отвѣтственности торговыхъ условіи, которые мнѣ хорошо извѣстны.

Свидѣтельство на представленный залогъ въ количествѣ 126 руб. 10 коп. при семъ прилагается.

Постоянное мое жительство въ N., писано въ N, числа N. мѣвяца и года N.

(Подписать имя и фамилію).

N. D. 890. *Кольское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ публичный торгъ опредѣленный въ первымъ срокѣ 20 Мая (4 Іюня) 18 8 года несостоялся на вырытіе осущительныхъ рвовъ въ лѣсахъ Маоратскаго имѣнія Собутка, Лѣсное Управленіе на основаніи распоряженія Калишскаго Губерческаго Правленія отъ 7 Декабря 1868 г. за N. 3528 симъ объявляетъ: что 21 Февраля (5 Марта) с. г. въ 11 часовъ утра въ канцелярій Лѣснаго Управленіи въ д. Гай, Кольскаго Уѣзда, будетъ производиться вторично публичный изустный торгъ (in minus) на вырытіе осущительныхъ рвовъ въ лѣсахъ выше указаннаго Маіората, въ количествѣ 1,230 прентовъ, считая за одинъ прентъ главнаго рва по 25 копѣекъ а вспомагательныхъ рвовъ по 15 и 13 коп., подробности этого подряда можно узнать въ канцерярій Лѣснаго Управленія.

Гай, Января 25 дня 1869 года.
2—3 Старшій Надлѣсничій,
Садовскій

N. D. 1308. *Лазновское Лѣсное Управленіе.*

Въ исполненіи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 25 Января (6 Февраля) с. г. N. 46854/23132, Лѣсное Управленіе симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ ономъ Управленіи Марта 6 (18) дня с. г, съ 11 часовъ утра, будутъ производены торги на продажу лѣса, изъ лѣсосѣкъ предположенныхъ на 1869 годъ, по каждой лѣсосѣкѣ отдѣльно, а именно по дачамъ.

Віончинъ N. 22, начиная оные съ 1,251 руб. 49 коп.

Буды, N. 20, начиная оные съ 666 руб. 18 коп.

Крашево, N. 13, начиная оные съ 1,024 руб. 2 к.

Борово, N. 19, начиная оные съ 776 руб. 20 коп.

Липка, N. 21, начиная оные съ 353 руб. 60 коп.

Поцьвярдувая, N. 26, начиная оные съ 1,347 руб. 8 коп.

Цегельня N. 10, начиная оные съ 768 р. 19 коп.

Контрактные и подробные условія можно ежедневно въ служебное время паресмотривать въ Лѣсномъ Управленіи.

Желающіе торговатся, должны прибыть въ означенномъ мѣстѣ и срокѣ съ залогомъ равняющимся $^1/_{10}$ части установленной за лѣсъ суммы.

Віончинъ, дня 8 Февраля 1869 года.
Старшій Надлѣсничій,
1—3 Висневскій.

N. D. 1326. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksandra Kozerskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 678 zamieszkałego, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ignacego Piędzickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586*b*. zamieszkałego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy rsr. 600 z procentem od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r. i kosztów od Kazimierza Dütz obywatela, właściciela nieruchomości pod Nr. 2369*B*. położonej, w Warszawie pod Nr. 2370*a* zamieszkałego, protokółem Michała-Wacława Markiewicza Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 5 (17) Sierpnia 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Dzielnej pod Nr. 2369*B*. na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie po rsr. 4 kop. 10, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V i VI, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Kazimierza Dütz należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 2000 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Zabudowanie z bali w słupy gontami kryte.

2. Parkan sztachetowy wzdłuż ulicy ciągnący się z jednej, a z drugiej strony tegoż zabudowania brama dwuskrzydłowa z furtką, w szczycie zaś urządzona jest kloaka.

3. Dom z bali gontami kryty z kominem murowanym.

4. Oficyna pod półdachem karpiówką krytym z bali o 2 kominach murowanych, przed tą oficyną urządzony ogródek, sztachetami z drzewa ogrodzony, w którym jest kilka drzewek akacji.

5. Kurnik z desek deskami kryty.

6. Studnia balami cembrowana z korbą drewnianą.

7. Podwórze niebrukowane.

8. Parkan z bali graniczny.

W nieruchomości tej jest 2 lokatorów, to jest: Karol Mass płaci rocznie rsr. 150 i Hersz Fisz rsr. 60.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ignacego Piędzickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586*b*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie, Wydziału II-go w Warszawie pod Nr. 79) urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1867 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaarcsztowanej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2369 lit *B*. położonej, dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Listopada 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ignacy Piędzicki Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 9 (21) Września 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 9 (21) Września 1867 r.
w z. Podpisarza Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem dnia 1 (13) Grudnia 1867 r., jako w terminie trzeciej publikacji wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2369*B*. w Warszawie, na dzień 4 (16) Stycznia 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie licytacja odbywać się będzie na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I-go pod Nr. 549 urzędującego.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,000 lub od ⅔ części szacunku, jaki taksą biegłych wykryty zostanie.

Warszawa dnia 2 (14) Grudnia 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym opisana nieruchochomość, przysądzoną została przygotowawczo Ignacemu Piędzickiemu Patronowi za sumę rsr. 2,000, od której, a w razie sporządzenia taksy od ⅔ takowej, rozpocznie się licytacja w wyznaczonym do ostatecznego jej przysądzenia terminie dnia 19 (31) Marca 1868 r. o godzinie 10 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I.

Warszawa dnia 8 (20) Stycznia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł bezskutecznie dla braku licytantów, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z dnia 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 r. nakazał rewizją taksy niniejszej nieruchomości, jakoż biegli rewizję taksy sporządzili i wykazali szacunek na rsr. 2,887 kop. 89, a następnie Trybunał wyrokiem z ılacji zapadłym dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1868 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2369*B*. w Warszawie na dzień 5 (17) Czerwca 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie odbędzie się licytacja na posiedzeniu Trybunału w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 urzędującego.

Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rsr. 1,925 kop. 26, jako ⅔ części szacunku, rewizją taksy przez biegłych wykrytego.

Warszawa d. 27 Kwiet. (9 Maja) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W dniu 5 (17) Czerwca 1868 r. rzeczoną nieruchomość zalicytował Ignacy Piędzicki Patron na rzecz Aleksandra Kozerskiego, który warunków sprzedaży nie dopełnił, stosownie więc do Art. 737, 738 i 739 K. P. S. na żądanie Józefy z Markowskich Radwańskiej Stanisława Radwańskiego urzędnika żony, tudzież Franciszki z Markowskich Biedrzyckiej, po Wiktorze Biedrzyckim pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 2793 zamieszkałych, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu u Izydora Karśnickiego w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane mających, wierzycielek sum: rsr. 354 kop. 87½ i rsr. 170 kop. 12½ z procentem od d. 2 (14) Lipca 1866 r., oraz kosztów egzekucyjnych rsr. 46 kop 75, na zasadzie świadectwa przez W-go Radcę Dworu Antoniego Zgórskiego Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 19 (31) Sierpnia 1868 r. wydanego, powtórna sprzedaż tejże nieruchomości w drodze relicytacji za popieraniem Aleksandra Kozerskiego obywatela w Warszawie pod Nr 678 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Ignacego Piędzickiego Patrona w Warszawie pod Nr. 586*B*. zamieszkałego, obrane mającego nastąpi.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży, odbędzie się w dniu 7 (19 Lutego 1869 r. o godzinie 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 1,350.

Warunki przejrzeć można u Patrona Izydora Karśnickiego w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, oraz u Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I.

Warszawa dnia 17 (29) Stycznia 1869 r.
Pisarz Trybunału, Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w powyższzm terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomośc Nr. 2369*B*. w Warszawie położonej, Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do drugiego ogłoszenia warunków a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 21 Lutego (5 Marca) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 1,350.

Warszawa dnia 10 (22) Lutego 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1324. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Franciszki z Zdrojkowskich 1° voto Cuny 2° voto Rudolfa Pflantz małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego blacharza czyniącej w Warszawie pod № 507 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i do całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Szwarcenberga Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod № 55⅔ zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs 1,200 z procentem prawnym od d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1868 r. oraz kosztami od Jana Gibczyńskiego właściciela nieruchomości w Warszawie pod № 1179 położonej tamże zamieszkałego protokółem Jakóba Szymanowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 27 Września (9 Października) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Pańskiej pod № 1179 a nowym 75, na gruncie czynszowym w cyrkule policyjnym i administracyjnym VIII pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do Jana Gibczyńskiego obywatela tamże zamieszkałego należąca w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona przybliżonej rozległości około łok. kw. 2,448½ zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom drewniany o parterze na podwalinach w słupy z drzewa oszalowany deskami z dachem gontami krytym o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.

2. Parkan frontowy od ulicy Pańskiej z desek w którym brama o dwóch wierzejach z furtka wchoduwą, drzwiami pojedynczemi.

3. Oficynka przystawiona do domu ad 1° z tyłu z drzewa w słupy na podwalinach gontami kryta, zabudowanie to przeznaczone dla zduna do wypalania kafli, stoi obecnie pustkami z powodu dezelacji.

4. Komórki z drzewa w słupy deskami kryte.

5. Oficyna poprzeczna z drzewa w słupy oszalowana deskami, o dwóch kominach nad dach gontami kryty wyprowadzonych.

6. Zabudowanie z drzewa w słupy gontami kryte przystawione do frontowego parkanu, bez okien, tylko z dwojgiem drzwi zupełnie zdezelowane.

7. Kloaka z drzewa w słupy deskami obita gontami kryta o dwóch sedesach zdezelowana.

8. Piwnica drzewem ocembrowana na belkach drewnianych w ziemi umieszczona deskami pokryta, zdezelowana.

9. Studnia cembrowana drzewem nad wierzchem której jest daszek z desek oraz korba drewniana z walcem na którym kubeł drewniany z żelaznemi obręczami, na takimże łańcuchu zdezelowana.

10. Podwórze nie brukowane na którym 2 drzewka owocowe.

11. Ogród od tyłu za zabudowaniami w części owocowy a w części warzywny nie oparkaniony.

W nieruchomości tej oprócz gospodarstwa i 4 lokali pustych znajduje się jeszcze 5-u lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się u sprzedażą dyrygującego Józefa Szwarcenberga Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N. 55⅔ zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr 387, urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 2 (14) Października 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości dnia 4 (16) Października 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisano zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej

audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, d. 10 (22) Grudnia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Szwarcenberg Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 17 (29) Paźd. 1868 r.
Radca Dworu, Zgórki.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 17 (29) Paźdz. 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 10 (22) Grudnia 1868 r. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r. i 7 (19) Stycznia 1869 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości № 1179 w Warszawie na d. 24 Lutego (8 Marca) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie pod № 549 przy ulicy Długiej w miejscu zwykłych posiedzeń.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 1,000 którą popierająca sprzedaż za subchastowaną nieruchomość postępuje, zaś w terminie ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części szacunku, taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1869 r.
1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1325. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszki z Zdrojkowskich 1° Kuny II° voto Rudolfa Pflantz małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego majstra blacharskiego czyniącej, w Warszawie pod Nr. 507 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Szwarcenberga, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 552/3 przy ulicy Długiej w Warszawie zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 1,200 z procentem prawnym od d. 25 Lipca (6 Sierp.) 1868 r. liczącym się i kosztów od Jana Gibczyńskiego właściciela nieruchomości Nr. 1178, a pod N. 1179 w Warszawie zamieszkałego, protokułem Jakóba Szymanowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 28 Września (10 Października) 1868 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Pańskiej pod N-rem 1178, na gruncie czynszowym w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym VIII, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do Jana Gibczyńskiego egzekwowanego dłużnika należąca i w posiadaniu tegoż zostająca, księgę hypoteczną mająca, poszukiwaną wierzytelnością obciążona, przybliżonej rozległości całego kawała gruntu około łokci kwadratowych 2596 mieć mogąca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Cały front tej nieruchomości stanowi parkan z desek w słupy, w środku którego jest brama.
2. Zabudowanie z drzewa w słupy o jednym kominie murowanym, nad dach gontami kryty wyprowadzonym.
3. Zabudowanie z drzewa w słupy z dachem deskami krytym stanowiące szopę.
4. Gołębnik deskami obity.
5. Takiż sam gołębnik również deskami obity.
6. Ogród owocowy i warzywny mający drzewek owocowych 16.
7. Sztachety drewniane długie łokci 24.
8. Parkanik z desek poprzecznie postawiony.
9. Podwórze nie brukowane.

Lokatorów w nieruchomości tej niema.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, przejrzeć można w protokule zajęcia w Kancelarji Pisarza Trybunału, tudzież u sprzedaż popierającego Józefa Szwarcenberga, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 552/3 zamieszkałego.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Kępińskiego Wincentego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kezerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 2 (14) Października 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości dnia 4 (16) Października 1868 r., a zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyż zajętej nieruchomości, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, dnia 10 (22) Grudnia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Szwarcenberg, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 17 (29) Października 1868 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 17 (29) Października 1868 r.
R. D. Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 10 (22) Grudnia 1868 r., 24 Grudnia (5 Stycznia 1868/9 r. i 7 (19) Stycznia 1869 roku. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1178 w Warszawie, na dzień 24 Lutego (8 Marca) 1869 roku godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w Wydziale I-ym Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w miejscu zwykłych posiedzeń. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 1,000, którą popierająca sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje, zaś w terminie ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa dnia 6 (18) Lutego 1869 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1298. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Leopolda Goldsztejn właściciela domu w Warszawie pod Nr. 2474 położonego, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Szymona Rodzyna Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N. 2239 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 742 kop. 50 z procentem prawnym od dnia 1 Lipca n. s. 1868 r., oraz kosztami od Tomasza Szuranowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, właściciela nieruchomości w Warszawie pod N. 702 A położonej, w Warszawie pod Nr. 3036 zamieszkałego, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, protokołem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 1 (13) Października 1868 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Leszno pod Nr. 702 A pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydz. II w Warszawie, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu V i VI, w gminie tegoż cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy na gruncie czynszowym, z którego opłaca się corocznie czynszu rs. 4 k. 20 położona, prawem własności do Tomasza Szuranowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 3036 zamieszkałego należąca, w posiadaniu dzierżawnem Anny Kwiatkowskiej za kontraktem urzędowym dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1868 r. przed Adamem Dziedzickim Rejentem sporządzonym, na lat 3 zaczynając od dnia 19 Września (1 Października) 1868 roku za cenę rs. 650 rocznie zostająca, a oprócz tego na przymuszone wywłaszczenie na żądanie subhastującego Leopalda Goldsztejn, aktem Ludwika Wichrowskiego Komornika w dniu 28 Sierp. (10 Września) 1868 r. sporządzonym, na rok jeden, poczynając od dnia 12 Grudnia 1868 (1 Stycznia 1869 r. zajęta, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łok. kwadr. 3030 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z cegły palonej masiv murowany, o parterze i pierwszem piętrze, nad dach ktorego dachówką karpiówką kryty są wyprowadzone, 2 kominy z cegły palonej murowane.
2. Przystawka z drzewa i kawałków ściany szczytowej z cegły palonej murowanych o parterze i pierwszem piętrze, dachówką karpiówką kryta.
3. Oficyna z cegły palonej masiv murowana, parterowa z mieszkaniami poddasznemi, nad której dach dachówką karpiówką kryty, są wyprowadzone dwa kominy murowane.
4. Domek dla stróża z drzewa na zewnątrz szabrowany, blachą żelazną kryty, od której wyprowadzony, komin z cegły palonej murowany.
5. Komórka z drzewa postawiona, deskami kryta, o jednych drzwiach.
6. Oficyna z cegły palonej masiv murowana parterowa, nad której dach dachówką karpiówką kryty, są wyprowadzony 2 kominy z cegły palonej masiv murowane.
7. Zabudowanie mieszczące w sobie komórki i kloakę, masiv murowano środkiem budowli i w szczytach a reszta z drzewa, dachówką karpiówką kryte.
8. Studnia z pompą i korbą drewnianą, nakryta szyleranzem drewnianym.
9. Smietnik balcmi cembrowany.
10. Ogródek, w którym jedno drzewo akacji, 2 włoskie orzechy, 1 kasztan, 2 drzewa owocowe, krzaki bzu i huśtawka, oddzielony od podwórza sztachetami z łat rzniętych.
11. Parkan z desak z murłatą w części po prawej stronie posesji długi około 50 łok., szeroki około łokci 4.
12. Parkan z desek po lewej stronie podwórza, długi około łokci 20, szeroki około łokci 4.
13. Parkan z tyłu, z desek z murłatą, długi około łok. 80, szeroki około łok. 4.
14. Podwórze, w ktéem trotoary i rynsztoki z kamieni polnych, z resztą niebrukowane.

W nieruchomości tej oprócz stróża mieszkającego bezpłatnie, mieści się jeszcze 9 lokatorów i imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia i sprzedażą dyrygującego Szymona Rodzyn, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawiie, w Warszawie pod N. 2239 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału II w Warszawie w Warszawie pod N-rem 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 10 (22) Paździer. 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości d. 10 (22) Października 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie, pod Nr. 702 położonej, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana dnia 10 (22) Grudnia 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Szymon Rodzyn, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Paźdz. (3 List.) 1868 r.
Radca dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 22 Paźdz. (3 List.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w terminach właściwych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 7 (19) Stycznia 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 702 A. w Warszawie na d. 3 (15) Lutego 1869 r. o godź. 10 z rana wyznaczył i w terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,000, jako postąpionej przez popierającego sprzedaż w warunkach licytacyjnych, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 10 (22) Stycznia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość pod N. 702 A. w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Szymonowi Rodzym Patronowi Trybunału za sumę rs. 3,000 i Trybunał wyrokiem w tymże dniu 3 (15) Lutego r. b. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonej nieruchomości na d. 14 (26) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybuna Cywilnego w Warszawie w Wydz. I. pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3,000 lub też $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrcć się mającego.

Na vadium złożyć należy sumę rs. 1,000.

Warszawa 10 (22) Lutego 1869 r.
1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1337. W dniu 14 (26) Lutego 1869 r o godzinie 10 z rana w rynku Starego Miasta w Warszawie, zajęte w drodze egzekucji sądowej towary, to jest: aksamit lyoński, adamaszki wełniane różnego koloru i ryps rozmaitego koloru, przez licytację publiczną sprzedane będą.

A. *Tymecki*, Komornik.

N. D, 1320. Prawnie zajęte ruchomościi jako to: meble i fortepian palisandrowe, lustro w d. 17 Lutego (1 Marca) r. b. o godzinie 10 rano, na targu pod trzema krzyżami; w dniu 18 Lutego (2 Marca) r. b. o godz. 10 rano meble machoniowe i jesionowe, lustra, garderoba, sprzęty kuchenne, rozmaite towary, w domu pod N. 948 w Warszawie, na mocy upoważnienia Trybunału Cywilnego w Warszawie, z d. 11 (23) Stycznia r. b. Nr. 782; w dniu 20 Lutego (4 Marca) r. b. o godz. 10 rano, zegarek, łańcuszki i pierścionek złote, za Żelazną bramą, i o godz. 11 rano: meble, lustra, zegar na Grzybowie; w d. 21 Lutego (5 Marca) r. b. o godz. 10 rano: meble machoniowe, jesionowe, lustra, na gruncie nieruchomości Nr. 1065 lit. C. w Warszawie, i w d. 24 Lutego (8 Marca) r. b. o godz. 10 rano, na gruncie nieruchomości Nr. 1810/11 w Warszzwie, na mocy upoważnienia Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 8 (20) Lutego r. b. N. 1735 i 1736, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 *Popławski*, Komornik,

LISTY GOŃCZE.

N. D. 728. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Честь имѣетъ предложить военнымъ и гражданскимъ начальствамъ къ которымъ это будетъ слѣдовать, обратить особое вниманіе на Сору Риву Зельманову изъ гор. Вержболова, обвиненную въ воровствѣ и транспортной станціи Маріямполь бѣжавшей, а въ случаѣ поимки доставить въ здѣшній Судъ за строгимъ карауломъ, которой примѣты слѣдующіе: Ростъ средній, лицо круглое, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, волосы русые, лѣтъ отъ роду 31, страдающая будьто бы падучею болѣзнею.

При томъ Исправительный Судъ ко всеобщему свѣдѣнію даетъ знать, что при обыскѣ совершенномъ у сей еврейки найденные слѣдующіе вещи къ неизвѣстному лицу принадлежащіе а именно: 1. Одна пара резинковыхъ калошъ; 2. Чулковъ 5 паръ; 3. Юбокъ штукъ восемъ; 4. Рубашекъ холстяныхъ женскихъ разнаго сорта 30 штукъ; 5. рубахъ мужескихъ 5 шт.; 6. Кафтановъ 3 штукъ; 7. Почтанниковъ женскяхъ штукъ 2; 8. Простыня одна; 9. Скатерокъ 2; 10. Три салфетки; 11. Наволочку на подушку одну; 12. Одна рубаха съ квартою муки; 13. Три большіе ключа; 14 Серебрянная наливательная лошка 12 пробы; 15. Фражетонская лошка одна; 16. Нейзильберовые лошки двѣ; 17. Серебрянные галуны. Посему предлагается лицамъ, къ которымъ принадлежатъ поименованне вещи, чтобы въ продолженіи однаго мѣсяца заявили свою личность въ здѣшній либо ближайшій Судъ за полученіемъ таковыхъ.

Г. Кальварія, 14 (26) Января 1869 г.
Предсѣдательсвующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Ma honor zawezwać tak wojskowe jako i cywilne władze, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby szczególną zwrócić raczyły uwagę na Sorę Rywę Zelmanową, z miasta Wierzbołowa, o kradzież obwinioną i ze stacji transportowej Marjampol zbiegłej, a w razie ujęcia do Sądu tutejszego pod ścisłym transportem odstawić raczyły, której rysopis jest następujący: wzrost średni, twarz okrągła, oczy szare, nos i usta proporcjonalne, włosy blond, lat 31, ma mieć chorobę S-go Walentego.

Przytem, Sąd Poprawczy podaje do wiadomości ogółu: iż przy odbytej rewizji u tejże żydówki, wynalezione zostały nastepne rzeczy, do niewiadomego właściciela należące, a mianowicie: 1) para jedna kaloszy gumelastycznych; 2) skarpetek par 5; 3) wierzchnich okryć 8 sztuk; 4) koszul płóciennych kobiecych różnego gatunku 30 sztuk; 5) mężkich koszul 5 sztuk; 6) kaftanów 3 sztuk; 7) gaci żeńskich dwoje; 8) prześcieradło jedno: 9) obrusów dwa; 10) serwet trzy; 11) nawleczka na poduszki jedna; 12) koszula jedna z kwartą mąki; 13) kluczy wielkich 3; 14) łyżka stołowa srebrna 12 próby 1-na; 15) łyżka frażetowska jedna; 16) łyżki nejnzylbrowe dwie; 17) galony srebrne. Wzywa więc właścicieli takowych, aby w ciągu miesiąca czasu po udowodnieniu własności takowych i odbiór, zgłosili się do Sądu tutejszego, lub najbliższego z Sądów ich zamieszkania.

Kalwarja d. 14 (26) Stycznia 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 916. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Проситъ всѣ гражданскія и военныя власти наблюдающія за порядкомъ и безопасіемъ въ Государствѣ обращать вниманіе на Анну Серафинову, имѣющую 19 лѣтъ отъ роду, средняго роста, круглаго лица, глазъ голубыхъ, волосовъ темныхъ, проживающую прежде въ городѣ Холмѣ, а потомъ въ деревнѣ и гминѣ Сѣвржe, Холмскаго уѣзда, теперь же неизвѣстно гдѣ отлучившуюся и въ случаѣ поимки доставить ее въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Г. Люблинъ, 17 (29) Января 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.